

Riksdagens protokoll

2006/07:94

Torsdagen den 19 april

Kl. 12.00 – 15.08
17.00 – 17.15

Protokoll
2006/07:94

1 § Justering av protokoll

Justerades protokollet för den 13 april.

2 § Anmälan om val av ordförande i EU-nämnden

Tredje vice talmannen anmälde att *Anna Kinberg Batra* (m) valts till ordförande i EU-nämnden från och med den 13 april.

3 § Anmälan om fördröjda svar på interpellationer

Till riksdagen hade inkommit följande skrivelser:

Interpellation 2006/07:443

Till riksdagen

Interpellation 2006/07:443 Sommarjobb för ungdomar
av Ulf Holm (mp)

Interpellationen kommer att besvaras fredagen den 20 april 2007.

Skälet till dröjsmålet är tjänsteresor.

Stockholm den 17 april 2007

Arbetsmarknadsdepartementet

Sven Otto Littorin (m)

Enligt uppdrag

Karin Renman

Expeditions- och rättschef

Interpellation 2006/07:444

Till riksdagen

Interpellation 2006/07:444 Avsteg från arbetsrätten inom Försvarsmakten

av Peter Jonsson (s)

Interpellationen kommer att besvaras måndagen den 23 april 2007.

Skälet till dröjsmålet är att statsrådet befinner sig på tjänsteresa till USA, tjänsteresa inom Sverige med anledning av vårpropositionen samt tjänsteresa till Portugal under de svarstillfällen som finns före den 23 april 2007.

Stockholm den 28 mars 2007

Försvarsdepartementet

Mikael Odenberg (m)

Enligt uppdrag

Helena Lindberg

Expeditions- och rättschef

Interpellation 2006/07:446

Till riksdagen

Interpellation 2006/07:446 Försvarsmakten och samhällsintresset

av Monica Green (s)

Interpellationen kommer att besvaras måndagen den 23 april 2007.

Skälet till dröjsmålet är att statsrådet befinner sig på resa till USA, resa inom Sverige med anledning av vårpropositionen samt resa till Portugal under de svarstillfällen som finns före den 23 april 2007.

Stockholm den 29 mars 2007

Försvarsdepartementet

Mikael Odenberg (m)

Enligt uppdrag

Helena Lindberg

Expeditions- och rättschef

Interpellation 2006/07:452

Till riksdagen

Interpellation 2006/07:452 Försvarsmakten och församlingar för föreningslivet

av Monica Green (s)

Interpellationen kommer att besvaras måndagen den 23 april 2007.

Skälet till dröjsmålet är att statsrådet befinner sig på resa till USA, resa inom Sverige med anledning av vårpropositionen samt resa till Portugal under de svarstillfällen som finns före den 23 april 2007.

Stockholm den 29 mars 2007

Försvarsdepartementet

Mikael Odenberg (m)

Enligt uppdrag

Helena Lindberg

Expeditions- och rättschef

Tredje vice talmannen anmälde att följande faktrapromemorior om förslag från Europeiska kommissionen inkommit och överlämnats till utskott:

2006/07:FPM66 Översyn av nya harmoniseringsmetoden för tekniska krav på produkter ("Nya metoden") KOM(2007)37, KOM(2007)53 till näringsutskottet

2006/07:FPM67 Skydd av kritisk infrastruktur inom EU KOM(2006)787, KOM(2006)786 till försvarsutskottet

5 § Djurskydd

Djurskydd

Föredrogs
miljö- och jordbruksutskottets betänkande 2006/07: MJU13
Djurskydd.

Anf. 1 HELEN PETTERSSON I UMEÅ (s):

Fru talman! Vi socialdemokrater i riksdagens miljö- och jordbruksutskott vill i den här kammardebatten betona hur viktigt det är att Sverige också fortsättningsvis bedriver en framgångsrik djurskyddspolitik. Sverige har hittills haft världens bästa djurskydd. Det är någonting som vi har utvecklat i kombination med ett konkurrenskraftigt jordbruk och en framgångsrik forskning, och så vill vi att det ska förbli. Vi vill att Sverige fortsätter att hålla en hög profil vad gäller djurskydd, djurhälsa och djurtransporter. Vi vill också att djuren i övriga EU ska ha samma goda skydd och hälsa som djuren har i Sverige.

Under förra mandatperioden inrättades Djurskyddsmyndigheten i Skara. Reglerna kring djurförsök skärptes, kommunernas djurskyddstillsyn förbättrades, och vid rådsmöten inom EU lade den socialdemokratiska jordbruksministern ned sin röst när reglerna för djurtransporter inte blev tillräckligt skarpa. Vår inställning till djurhållning och djurskydd är glasklar.

Regeringens inställning däremot gör oss oroliga. Regeringen förklarar att den arbetar för att skapa förutsättningar för att det goda djurhälsotillståndet och det goda djurskyddet i Sverige upprätthålls. Samtidigt lägger man inom kort ned den ansvariga tillsynsmyndigheten, redan den 1 juli i år. Regeringen förklarar nedläggningen med att det är nödvändigt med en effektivisering av den statliga administrationen. Det är därför vi ser de många myndighetsnedläggningar som sker just nu. Huruvida det verkligen är kostnadseffektivt att förlägga djurskyddet till Jordbruksverket återstår att se.

Vi har heller inte sett att åtgärden verkligen kan förbättra djurskyddet. Snarare kan vi ana att resultatet blir motsatsen. En av anledningarna till att Djurskyddsmyndigheten inrättades var kritik från bland annat Riksrevisionen om hur djurskyddet hanterades inom Jordbruksverket. Inrättandet av Djurskyddsmyndigheten har lett till en tydligare hantering av djurskyddsfrågorna, både från ett myndighetsperspektiv och för dem som jobbar med frågorna ute på fältet.

Nära en tredjedel av Djurskyddsmyndighetens budget har utgjorts av forskningsmedel. Forskningen har varit central för verksamheten. En stor del av medlen har gått till forskning kring alternativa metoder till djurförsök. Alternativa metoder avser metoder som förfinar, minskar eller ersätter användningen av försöksdjur. Också djurskyddsbefrämjande åtgärder har fått forskningsanslag. Det har handlat om etologiska studier eller forskning som syftar till att ta fram teknik för att lösa djurskyddsproblem.

Regeringen har i många skilda sammanhang berömt sig själv för att satsa stort på forskning. Vi undrar nu vart den särskilda djurskyddsforskning som bedrevs och skulle bedrivas länge än vid Djurskyddsmyndigheten kommer att ta vägen. Likaväl undrar vi vart den tillsyns-, informations- och utbildningsverksamhet som myndigheten förfogar över kommer att ta vägen. Samma sak gäller en del utredningsverksamhet.

Ett exempel på det är att Djurskyddsmyndigheten hade ett uppdrag att utreda frågan om möjligheten att ta ut tillsynsavgifter för cirkusar med djur. Uppdraget drogs tillbaka nyligen, bland annat med anledning av att myndighetens verksamhet ska flyttas till Jordbruksverket. Var hamnar den frågan nu? frågar vi oss.

Många frågetecken kvarstår kring överförandet av Djurskyddsmyndighetens verksamhet till Jordbruksverket, och nu är det bara drygt två månader kvar tills själva flytten ska ske. När får vi svaren?

Att initiativ eventuellt kommer att tas för att så småningom få en EU-institution för djurskydd och forskning till Sverige räcker inte långt. Det är som med regeringens övriga miljö- och jordbrukspolitik. Man förlitar sig på EU och försämrar den nationella verksamheten. Vad är det förresten som gör att EU skulle tycka att det vore intressant att använda just Sverige som ett land där djurskyddet skulle ha sitt centrum? De signaler som den svenska regeringen sänder ut till övriga EU och världen genom att lägga ned den djurskyddsmyndighet vi har lär ju tala sitt tydliga språk.

Svensk djurhållning har hittills varit unik i Europa. Det har betytt mycket, också som försäljningsargument för svenska varor. De etiska aspekterna blir allt viktigare för konsumenterna. Vi vill veta att maten vi äter kommer från ett djur som inte har fått lida. Vi vill veta att djuret har levt i en miljö som har tillgodosett biologiska förutsättningar och naturligt beteende. Vi vill veta att djuret har fått foder av god kvalitet utan onödiga tillsatser och att djurtransporterna har skett under drägliga förhållanden. Många svenska bönder har tagit fasta på dessa krav, och ett svenskt mervärde har skapats. Vi socialdemokrater vill kunna behålla detta mervärde av respekt för djuren och för konsumenterna samt för Sveriges trovärdighets skull när regeringen även i andra sammanhang ställer krav inom EU.

En annan viktig aspekt när det gäller konsumentpolitiken är varumärkning av olika slag. I betänkandet säger den borgerliga majoriteten: ”Utskottet ser positivt på arbetet med att få ett märkningssystem för pälsprodukter till stånd, men finner inte skäl att föreslå vidare åtgärder med anledning av motionerna.”

Jag kan ge er ett skäl till att vi från svenskt håll borde gå före med förslag till vidare åtgärder. Likväl som att vi konsumenter vill veta varifrån maten vi äter kommer vill vi också veta varifrån våra kläder kommer. Om jag som konsument ska gå ut och köpa mig en skinnjacka blir

jag inte nöjd om jackan är märkt med en lapp som säger att det är äkta skinn i den, vilket är ganska vanligt. Jag vill för egen del kunna välja vilken typ av skinn det handlar om, så att jag till exempel vet att jackan inte är tillverkad av hundskinn. Jag är helt övertygad om att fler konsumenter än jag önskar ha just den valmöjligheten. Denna typ av märkning är något som vi åtminstone borde kunna driva på inom bland annat EU för att införa och inte bara sitta still och vänta på att andra ska agera i frågan. Vi socialdemokrater tycker att det är dags att införa en märkning av skinnprodukter.

Fru talman! Vad gäller hund- och kattskinn anser vi socialdemokrater att Sverige ska ha en mer aktiv och pådrivande politik. Vi bör införa ett förbud mot import av hund- och kattskinn och inte bara sitta still och vänta på att beslut fattas på EU-nivå. Andra länder har redan fattat beslut om förbud, och jag har svårt att se anledningen till att Sverige inte kan sälla sig till den skaran.

Det är inte alltid enkelt att förstå hur den borgerliga majoriteten resonerar. Ett exempel på det är vad som sägs i betänkandet gällande de motioner som har inkommit som rör förbud mot sexuellt utnyttjande av djur. Det råder inga tvivel om att djur i dag utsätts för sexuella övergrepp. Det råder heller inga tvivel om att djuren lider av det. Trots det finns det ingen lagtext som uttryckligen förbjuder det. Vi anser att det bör göras det. I betänkandet säger den borgerliga majoriteten med hänvisning till en rapport från Djurskyddsmyndigheten att det är få anmälningar om sexuella övergrepp mot djur som resulterar i åtal och att anledningen till detta är att spaningsuppslag saknas därför att det ofta inte är känt vem gärningsmannen är, och därför krävs noggranna överväganden om man ska gå vidare med ytterligare lagstiftningsåtgärder.

Om alla svårlösta brott skulle göras lagliga just på grund av att de är svårlösta vore vår värld inte speciellt trevlig. Vi anser att förbud mot sexuellt utnyttjande av djur ska införas.

Hundar och katter intar hos många en särställning bland de svenska husdjuren. Det finns i Sverige uppskattningsvis 1,4 miljoner katter och 900 000 hundar. Vi har sedan länge genom registrering och ID-märkning haft ganska god kontroll på hundarna i landet, men vi saknar motsvarande kontroll på katterna. Det gör att många katter far mycket illa.

Vi känner alla till problemet med så kallade sommarkatter, som familjerna lämnar i skogen när de åker hem från landet. Det finns många hemlösa katter i Sverige, och vi bör titta på vad vi kan göra för att förbättra katternas situation i vårt samhälle. Vi föreslår därför tillsättandet av en kattutredning som ska se över de alternativ som finns, bland annat när det gäller märkning och registrering.

I fråga om hundar är, som sagt, kontrollen bättre, men vi har trots det problem och ganska mycket debatt om aggressiva hundar och hanteringen av dem. I debatten talas ofta om kamphundar, men problemet är större än så. Det handlar inte enbart om vissa specifika hundraser. Problemet ligger alltsomoftast hos ägaren till den hund som har ett aggressivt beteende. Det beror inte på vilken ras hunden tillhör utan på uppfostran och träning. Vi anser att polisen borde få en klarare lagstiftning om vad som gäller vid omhändertagande av aggressiva hundar.

Avslutningsvis vill jag säga att jag självklart står bakom samtliga socialdemokratiska reservationer, men av tidsskäl väljer jag att yrka bifall till reservation 1 och reservation 12.

Anf. 2 WIWI-ANNE JOHANSSON (v):

Fru talman! Djur är inte människor. Djur är djur, men djur har också rättigheter, tycker vi i Vänsterpartiet. Djur exploateras av oss människor. Vi äter dem, har dem som sällskapsdjur och kommersialiserar dem genom livsmedelsindustrin. Djur vanvårdas och far illa. De transporteras till slakterier under många gånger vidriga förhållanden.

Sverige har gått i spetsen för att förbättra djurens villkor. Vi har en stark djurskyddslagstiftning, och vi är först bland alla länder med att ha en särskild myndighet som ska värna just djurskyddet, Djurskyddsmyndigheten – eller snarare hade, för nu lägger alliansregeringen ned Djurskyddsmyndigheten. Om drygt två månader finns den inte längre.

Tyvärr är Djurskyddsmyndigheten endast ett exempel på de nedläggningar och försämringar, för både djur och människor, som alliansen snabbt åstadkommit. Förutom Djurskyddsmyndigheten lägger regeringen ned Arbetslivsinstitutet, Miljövårdsberedningen och Hållbarhetsrådet. Man gör det lättare att skjuta varg, och föreslagna förbättringar för minskar genomförs inte. För alliansen är det pengarna som räknas. Näringen går först.

Det är trist att Djurskyddsmyndigheten läggs ned, för den behövs. Skälet till att myndigheten kom till var att djurskyddet ofta kolliderade med näringsintressena när Jordbruksverket skulle sköta tillsynen. Djurskyddet fick stryka på foten, och djuren reducerades ofta till produktionsenheter. Dessutom finns stora problem med hur djurskyddslagen efterlevs, och myndigheten har haft den viktiga uppgiften att se till att lagen efterföljs. Ingen vet hur det går när Jordbruksverket åter ska ta hand om djurskyddet och tillsynen, och några nya pengar har vi heller inte sett till. Kanske alliansen kan förklara varför det inte behövs några pengar till djurskyddet.

Sverige ska fortsätta att vara ett föregångsland i fråga om djurskyddet säger allianspartierna i utskottets ställningstagande vad gäller djurpolitik. Det tycker Vänsterpartiet också. Vi tycker att Sverige, som hittills haft världens bästa djurskydd, ska ha det också i fortsättningen. Vi har utvecklat världens bästa djurskydd samtidigt som vi utvecklat ett konkurrenskraftigt jordbruk och en framgångsrik forskning. De går att kombinera. Vi vill, som sagt, fortsätta att vara ett föregångsland vad gäller djurskydd. Tyvärr signalerar det som regeringen gjort hittills det motsatta.

Samtidigt som regeringen lägger ned Djurskyddsmyndigheten säger man sig arbeta för att så småningom få hit en EU-institution för djurskydd och forskning. Det är inget fel med det, men varför då försämra verksamheten på hemmaplan, och varför alltid vänta på EU? Den svenska djurhållningen har varit unik i Europa, för att inte säga i världen, och det har också blivit ett försäljningsargument. Konsumenter är alltmer kritiska till hur djuren föds upp. Man vill veta att djuren fötts upp och levt i en miljö som så långt det är möjligt liknar deras naturliga miljö.

Som konsumenter vill vi dessutom veta att fodret är av bra kvalitet och att djuren inte transporteras till slakterier under vidriga förhållanden

och under många timmar. Många svenska bönder har anpassat sig och anammat dessa krav, och som vi hörde Helén Pettersson säga har det skapats ett mervärde för svenska varor. Vi vill ha kvar detta för djurens skull, för vår egen skull som konsumenter och för vår trovärdighets skull inom EU. Därför yrkar jag bifall till reservation 1.

Fru talman! Det finns bilder man aldrig vill minnas, bilder från Sydostasien, bilder som etsar sig fast, rörliga bilder, bilder av hur katter och hundar föds upp i trånga burar under fullständigt vidriga förhållanden och hur de sedan avlivas på de mest horribla och smärtsamma sätt.

Nej, jag har inte sett det i verkligheten, men jag har sett bilderna, och det räcker. Det räcker för att jag ska tycka att Sverige, i likhet med bland annat Danmark, Belgien och Frankrike, ska införa förbud mot import av hund- och kattskinn. I EU förbereds ett förslag om att införa förbud mot import av hund- och kattskinn till EU; vänsterpartisten Eva-Britt Svensson är rapportör där. Men när det gäller EU vet vi att det tar tid. Varför vill alliansen aldrig gå före med positiva regler? Varför skulle inte vi kunna när Danmark, Belgien och Frankrike kan? Det är klart att vi kan, och det är klart att vi ska. Jag yrkar därför bifall till reservation 2.

Samma skäl, bland annat, som finns till ett förbud mot import av katt- och hundskinn finns för att införa ett system för märkning av skinnprodukter som finns att köpa på marknaden i Sverige. I dag finns ingen skyldighet för handlare och producenter att tala om vad det är för skinn som används i en viss vara av äkta skinn. En kvalificerad gissning är att många producenter inte ens är intresserade av att vi får veta vad mössan, handskarna och väskan är gjorda av, ifall de är gjorda av katt- eller hundskinn. Många svenska konsumenter skulle givetvis i sådana fall låta bli att köpa den där mössan, de där handskarna eller den där väskan.

Vi vill ju ha valfrihet. Alliansen talar ofta om valfrihet. Som konsumenter vill vi naturligtvis ha valfrihet att veta att vi inte går omkring med hund- eller kattskinn i våra mössor och kläder. Så vill vi ha det. Vi vill veta vad det är för skinn vi köper, och det bör således snarast införas ett regelverk om märkning av skinn så att vi vet vad vi köper om vi köper något i skinn. Jag yrkar därför bifall till reservation 10.

Jag står givetvis bakom även våra övriga reservationer, men för att vinna tid yrkar jag bifall endast till reservationerna 1, 2 och 10.

Anf. 3 TINA EHN (mp):

Fru talman! Vi ska diskutera betänkandet *Djurskydd*. Det kommer att ske en del upprepningar, men det gäller samtidigt att vara tydlig.

Det är svårt att diskutera djurskydd utan att återigen ta upp regeringens starkt ifrågasatta beslut om att lägga ned Djurskyddsmyndigheten i Sverige. Samtidigt talar de om ett gott djurskydd. Vi har hört att vi ska ha ett gott skydd av djuren och ett väl fungerande och aktivt djurskyddsarbete. Men vi har inte hört om några pengar till det arbetet och inte fått några svar på hur man ska få ihop alla visioner och mål utan direkta medel, alltså kronor och ören.

Regeringens hantering av nedläggningen av Djurskyddsmyndigheten är en skandal, inte bara i sak utan också i form. Hanteringen tycks ha gått till så att man beslutat först och tagit reda på fakta sedan. Till skillnad från beslutet att inrätta myndigheten föregicks inte beslutet att lägga ned

den av någon utredning. Utredningen har man gjort i efterhand med ytterst pressat tidsschema och resultat därefter.

Jag tror inte att Jordbruksverket inte kan hantera djurskyddet. Men även Jordbruksverket behöver medel för ändamålet. Det behövs sisådär 40 miljoner per år, säger man, för att upprätthålla den nuvarande djurskyddsnivån. Bara fram till årets slut 2007 saknas det 15 miljoner ytterligare. Det som är avsatt i vårpropositionen är dryga 16 miljoner för år 2007.

Grundläggande för svensk djurskyddslagstiftning är att djur ska behandlas väl och få sina arttypiska behov och beteenden väl tillgodosedda. Det stadgas i den svenska djurskyddslagens portalparagraf att djur inte ska utsättas för onödigt lidande och att djuren ska kunna leva i ett arttypiskt beteende. Det är en fin och bra djurskyddslag, som jag tycker att vi ska ha och jobba efter. Den ska gälla för alla de djur som vi människor har omsorg om.

Vad är det då som händer? Jo, vi debatterar djurskydd i stora och små ordalag. Vi kommer alla att stå här och tala om hur duktiga vi är och ska bli och hur duktiga vi ska vara i det europeiska perspektivet. Men se, det vill jag allt se först. Med fårskt minne från debatten om att skärpa lagen om hållande av mink tror jag mig veta hur den borgerliga alliansen resonerar. Det är inte bevisat att minkar behöver badvatten. Det är inte rätt att Sverige ska ha andra regler än minkuppfödare i Europa. Vi ska inte ha andra regler. Vems rättigheter företräder man med ett sådant argument? Inte djurens.

Vi människor har tagit oss rätten, men också ansvaret, att hålla djur i fångenskap. Om man vill uttrycka det annorlunda kan man säga att vi håller djur till nytta och sällskap. Vi ska också arbeta med att förbättra. Ju mer kunskap vi har om djurs beteende och behov, desto viktigare är det att vi arbetar för att genomföra förändringar som denna kunskap leder till. Vi lever väl i en modern civilisation, eller?

Vi har alla sett upprörande bilder på hur djur transporteras, hanteras och fullkomligt negligeras som kännande individer. De här bilderna skapar en enorm reaktion hos människor – med rätta. De ger också en bild av hur fullkomligt vansinniga vissa system är. Om det finns ett vinstintresse kan man bokstavligen gå över lik. I det här fallet menar jag de djur som stryker med under vidriga djurtransporter och som går en grym död till mötes på grund av ekonomiska mekanismer, där alla bara tar en liten del av ansvaret. Man gör sitt jobb, och man tror kanske att man gör rätt. I det här sammanhanget ska vi i Sverige verka för att få bort dessa avarter. Bidrag till export av levande djur är inte bra.

Vi politiker talar oss gärna varma om valfrihet, om människans fria val. Man vill självklart tro att människan tar det ansvar som behövs. De fria valens möjlighet är en god grund. Även jag har den som grund. Men jag accepterar inte att vissa individer i det fria valets värld kan hanteras under kränkande och olyckliga förhållanden. Jag tror att det är viktigt att arbeta med beslutsamhet och medvetenhet för att nå genombrott i frågor som har med människans hållande av djur att göra. Jag påstår att man i regeringen gör fel när man skrotar Djurskyddsmyndigheten, som har jobbat med de här frågorna effektivt.

Att kunna välja rätt när man gör det fria valet kräver att man vet varifrån produkten kommer, vare sig det gäller mat eller skinnprodukter på

kroppen. Det är gott att utveckla märkningssystemen. Kan man också få reda på att djuren har haft ett sjyst liv under den tid de levt är det bra. I det sammanhanget vet vi som är med i detta utskott att det behövs opinion, drivkraft och beslut för att förverkliga det som alla vill ha och möjliggöra småskalig slakt. När man har småskalighet är det oftast nära mellan producent och konsument. Kontrollen är enklare; man vet varifrån produkten, till exempel köttet, kommer. I betänkandet finns en motion om gårdsnära slakt som Kristdemokraterna har lagt fram. Det ska uppmuntras och stödjas. Det är upp till dem att yrka bifall till den, tycker jag.

Den svenska djurhållningen är i dag ifrågasatt på många punkter. Jag tror att det är mycket bra. Vi kanske tror att grisen vi äter har haft ett liv som Griseknoen i *Emil i Lönneberga*. Men tyvärr är det mycket få grisar som får glädjen att springa omkring utomhus och böka, det som de faktiskt älskar. Grisar är hejare på att bruka jorden! Att de i många fall inte får möjlighet att vistas utomhus är tragiskt. Att vi fortfarande tillåter kastrering av obedövade grisar är inte hänsynsfullt. Det är närmast pinsamt att behöva erkänna att det fortfarande förekommer.

Det finns en del att ta tag i i Sverige, och ännu mer om vi lyfter blicken och vidgar vyn. Vad gäller försöksdjur och deras situation tycker jag att det jobb man har lagt ned på Djurskyddsmyndigheten med att utveckla alternativa metoder till försöksdjur är viktigt att nämna. Jag känner stor oro och jag undrar verkligen hur det här kommer att hanteras framöver.

Jag ställer mig bakom samtliga Miljöpartiets reservationer och yrkar bifall till reservation 1, 5 och 10.

Anf. 4 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m):

Fru talman! Först av allt vill jag naturligtvis yrka bifall till förslaget i betänkandet i dess helhet.

Eftersom detta är första gången under denna mandatperiod som vi diskuterar djurskyddet mer explicit, vill jag ta tillfället i akt att göra en liten utsvävning.

Jag måste säga att jag är oerhört glad att vi i Sverige har en ledarposition när det gäller djurskyddet. Det är oerhört viktigt att slå vakt om den positionen. Jag säger det därför att jag i andra kulturer, bland annat under en resa med utskottet, själv har sett prov på ett omhändertagande av djur som är avskyvärt. Jag vill inte nämna vilket land utskottet reste till.

Man transporterade nästan slaktvuxna grisar på pakethållare på cyklar. För att de skulle ligga still bedövade man dem med alkohol. Man lade tre grisar i en hög och drog spännband om dem.

Man fraktade små hundvalpar i nätliknande burar på mopeder, skotrar och cyklar. Det var inte nog med att de täckte själva grundplattan, utan de var packade som små teddybjörnar i hela utrymmet.

För mig, som har sysslat professionellt med djurskötsel och har djur omkring mig i bostaden och på gården hemma, var detta avskyvärt och vämjeligt. Det är viktigt att vi har en gradskillnad som visar var vi i det här landet står.

Fru talman! Det är detta som skiljer civilisationer från annat. Vi har mänskliga rättigheter, vi har demokrati och vi har fri radio och press, vilket sammantaget verkar i en riktning som gör att vi människor tar

ansvar. Det är, enligt mitt sätt att se, också ett mycket tydligt tecken på civilisation att vi har ett bra djurskydd. Det är mot den bakgrunden det är viktigt att vi ser till att det blir fler länder som tillerkänner djuren de möjligheter till bra omsorg som faktiskt finns. Men det är också viktigt att vi håller isär begreppen människa och djur, att vi har den ordningen kristallklar för oss. Jag påstår att människovärdet är överordnat annat. Om du tillerkänns en rättighet, vilket kan ske i ett civiliserat samhälle, har du per omgående också en skyldighet som du måste leva upp till.

Det finns ingen rättighet utan att det är kopplat någon skyldighet till det. Jag påstår att det inte är rimligt att kräva att djur ska ha en skyldighet. Mot den bakgrunden faller också resonemanget om att ett djur kan ha en rättighet.

Det är oerhört viktigt att vi människor tar ansvar för ett djurskydd som är värt namnet. Det påstår jag att vi gör i Sverige. Att jämställa människovärdet med djurvärdet är detsamma som att nedvärdera människovärdet. Det vill jag inte medverka till. Men det är ett oeftergivligt krav att djuren ska behandlas väl. Detta ska ske med hjälp av forskning och beprövad erfarenhet. Som jag sade för en stund har jag erfarenhet av professionell djurskötsel eftersom jag jobbat som djurskötare och alltid omger mig med djur hemma.

Det verkar som om de tidigare talarna ser en motsättning i bra djur-omsorg och ekonomi etcetera. Det finns ingen bättre ekonomi än att sköta djuren på ett bra sätt, tro mig. Det ger mångfalt tillbaka i jämförelse med att driva djur, att plåga dem eller att behandla dem på ett orättmätigt sätt.

Jag är glad att det i detta betänkande, och det kan mina vänner i utskottet intyga, hela tiden finns kopplingar till EU, OECD, FN och så vidare. Sverige arbetar på ett aktivt sätt på alla fronter. Från och med denna mandatperiod är Sverige också en spelare på den europeiska planhalvan på ett bättre sätt än tidigare.

Vi har på alltför många områden inom EU isolerat oss genom att sätta oss i något hörn och tjura av det skälet att vi prompt skulle ha igenom någonting som var orimligt. Vi blev fullständigt negligerade. Vi kan se det på område efter område. Nu är vi med i spelet. Detta gör att vi nu på ett aktivt sätt och också på ett bättre sätt kan medverka till ett bättre djurskydd än vad man har gjort tidigare.

Därför är det lite intressant att notera den historiska uppfattning som åtminstone Vänsterpartiet och Miljöpartiet alltid hävdar: Vi ska inte vara med i EU, utan vi ska ha bilaterala avtal. Tror ni på fullt allvar att bilaterala avtal på djurskyddsområdet skulle få en bättre och snabbare genomföring i de 27 länderna inom EU än EU-samarbete? Om ni tror det vore det intressant att höra om det hade varit en mer framgångsrik väg.

Fru talman! För att något trötta dem som möjligen inte har läst betänkandet ska jag citera några meningar om var alliansens djurpolitik hämtar sin kraft, eller vad vi har för utgångspunkter: "Målet för regeringens djurpolitik är bl.a. ett gott djurskydd och ett gott hälsotillstånd bland djur i människans tjänst. — — — Grundtanken i den svenska djurpolitiken är att lägga stor vikt vid förebyggande åtgärder och kontrollprogram. Den svenska modellen bygger på aktiva producenter som samarbetat med myndigheterna i denna strävan."

Sverige ska fortsätta att vara ett föregångsland. Utskottet har erfårit att regeringen har för avsikt att arbeta för att höja djurskyddsnivån inom EU. Man kan möjligen, fru talman, tro av de tidigare inläggen att vi skulle skrota djurskyddet i det här landet. Detta är inte sant. Det är ren och skär lögn.

Därmed är det inte sagt att en djurskyddsmyndighet är detsamma som bra djurskydd. Djurskyddet är väsentligt viktigare än en myndighet hit eller dit. Vi har historiskt använt Statens jordbruksverk för att sköta de frågorna. Nu återför vi dem.

Också här får man åtminstone från Miljöpartiet och Vänstern en känsla av att djurskyddet ska läggas ned i det här landet bara för att Djurskyddsmyndigheten försvinner. Detta är inte sant.

Det kan vara intressant för den som inte har varit med hela vägen att känna till historien för Djurskyddsmyndigheten. Det var den lön som Miljöpartiet tilltvingade sig för att ge Socialdemokraterna ett stöd till regeringsmakten.

Det kostade skattebetalarna 60 miljoner det första året och 90 miljoner det andra året. Detta är sanningen. Det var det priset medborgarna i Sverige fick betala för att Miljöpartiet skulle stödja regeringen. Det blev ytterligare en myndighet till de 300–500, eller vad det nu är.

Jag tolkar Socialdemokraternas reservation lite grann som en abdikation från kravet på djurskyddsmyndighet. Man skriver så här: ”Det är tveksamt om det verkligen är kostnadseffektivt att förlägga djurskyddet till Jordbruksverket.” Man är inte riktigt säker. Det kanske är lika kostnadseffektivt att ha det på Jordbruksverket. Något annat kan man inte tolka in i den meningen. Vidare säger man: ”Djurskyddsmyndigheten bör finnas kvar och dess verksamhet utvecklas.” Det står inte att den ska vara kvar.

Det är ett halvt tillbakatagande. Det gläder mig att Socialdemokraterna nu kan frigöra sig från de bojor som Miljöpartiet har utgjort. Det är ett bra sänke för att vi ska kunna ha en bra djuromsorg i det här landet.

Jag tror att Socialdemokraterna kände det besvärande när Djurskyddsmyndigheten gick fram som den gjorde nere i Revingehed, när den efter ett par tusen års uppfödning av ponnyer på Gotland helt plötsligt sade att man skulle ha tak till de djuren eller när det skulle vara förbjudet att fiska med mete och använda daggmask.

Det måste ha varit otroligt besvärande för Socialdemokraterna. Säg nu som det är. Ni är glada för att alliansen tar bort det oket från era axlar och vi därmed kan ägna oss åt djurskydd i stället för meningslösa mänskliga tyckanden utan forskarbakgrund.

Fru talman! Betänkandet innehåller väldigt många detaljer. I alla de fall där majoriteten i utskottet avvisar motionerna beror det på att de antingen är fullständigt orimliga med hänvisning till det jag sade inledningsvis om människovärde etcetera, eller så pågår det utredningar som är på gång som vi kommer att få ta ställning till senare.

(Applåder)

Anf. 5 TINA EHN (mp) replik:

Fru talman! Det låter som att du verkligen har gått på den så kallade hatkampanjen som varit mot Djurskyddsmyndigheten, Bengt-Anders. Jag skulle vilja börja med att rekommendera att du läser den verksamhetsberättelse som Djurskyddsmyndigheten har gjort.

Du kommer där att upptäcka hur mycket du har missat av den verklighet som har bedrivits där. Du kommer då inte att gå på den hatopinion, som jag skulle vilja kalla den, som finns mot verksamheten i Djurskyddsmyndigheten.

Det är bra att alliansen infriar sitt löfte. Löftet var att lägga ned Djurskyddsmyndigheten. Men löftet var inte att inte avsätta pengar till djurskyddet. Där kvarstår ett stort frågetecken. Det är många med mig som är oroliga för att djurskyddet i sig kommer att urholkas.

Anf. 6 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m) replik:

Fru talman! Om man lutar sig mot Djurskyddsmyndighetens verksamhetsberättelse får man väl ändå i någon mån ha med sig att den är skriven av samma människor som också har föreslagit åtgärder som många av oss tyckte var otrevliga och obehagliga, där man satte veterinärer på olika håll i landet mot varandra. Att verksamhetsberättelsen har en viss inriktning tar jag inte speciellt hårt på. Dessutom har generaldirektören, som nu är på väg att avsluta sin verksamhet, framställt sin indignation över beslutet på ett sätt som inte jag är van vid att generaldirektörer gör. Detta har naturligtvis också genomsyrat verksamhetsberättelsen. Jag har all respekt för att Tina Ehn känner detta som ett stort politiskt nederlag, eftersom det var er man ville få med i båten och därigenom dra ut de här pengarna.

På tal om pengar, fru talman, är det faktiskt så att det finns pengar i budgeten för djurskyddet när det nu flyttas över till Statens jordbruksverk. Dessutom kommer de dubbla kompetenser som man har varit tvungen att ha under den här perioden i någon mån att kunna samverka i större utsträckning än de har gjort tidigare. Där finns otvetydigt en effektivitetsvinst.

Anf. 7 TINA EHN (mp) replik:

Fru talman! Jag skulle alltså se detta som ett politiskt nederlag. Det är inte det jag ser det som främst. Jag ser det som ett nederlag för djurskyddet i Sverige. Det är klart och tydligt att vi är många som gör det.

Det finns pengar, säger du. Tala om för mig var de pengarna finns! Dem har inte jag sett. Man är orolig på Jordbruksverket i dag för att man inte har fått de pengar man skulle behöva för att klara av djurskyddet till årets slut ens en gång. Jag tycker att det är jätteviktigt för alliansen att ta fram de pengarna och inte bara säga att ni tänker jobba med ett aktivt djurskydd.

Jag tycker faktiskt att du ska läsa verksamhetsberättelsen. Du får gärna kritisera vem som har tagit fram den, men nu handlar det om djurskyddet. Här finns bland annat en inledningstext som lite grann förklarar hästhållningsreglerna som senast 2006 debatterades flitigt. Jag vet, för jag var själv på konferensen som hade med jordbruksanslutning att göra. Där jag fick höra rena lögnar uttalas från talarstolen om vad Djurskyddsmyndigheten tyckte om hästhållningen i Sverige.

Det Djurskyddsmyndigheten gjorde var till exempel att ta fram ett föreskriftsförslag. Då påstod flera kritiker att det var både ovetenskapligt och dogmatiskt. Man kan undra om det är dogmatiskt att föreslå att hästarnas behov av social kontakt ska tillgodoses, att de dagligen ska få röra sig fritt, få en minsta mängd grovfoder och att de inte ska tillåtas stå uppbundna i spilta mer än 16 timmar per dygn. De allra flesta remissinstanserna var positiva till förslaget. De få som var negativa hade inte den vetenskapliga expertisen på sin sida. Jag tycker att det är ett slående exempel på hur Djurskyddsmyndigheten har hanterats.

Anf. 8 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m) replik:

Fru talman! Aktivt djurskydd kommer inte från någon djurskyddsmyndighet. Tro mig, Tina Ehn, det har inte med saken att göra. Ett riktigt bra djurskydd, aktivt för varje stund, kommer från människor som håller djuren, om vi nu talar om tamdjur. De ser i sin dagliga gärning, genom sin kunskap och genom sin omsorg, till att djuren får det de ska ha. Det är det riktiga och viktiga djurskyddet och djuromsorgen.

Återigen tycker jag att det nästan är lite generande att man från politisk nivå tillmäter en myndighet detta. Finns bara myndigheten kan vi slå oss till ro därför att då fungerar allt gott och väl. Detta är inte sant. Dessutom finns det mängder av djur som inte människan håller i sitt hägn. De ska också omfattas av ett bra djurskydd och hanteras på ett sådant sätt att de i alla fall undgår mer lidande än nöden kräver, exempelvis i samband med jakt.

Anf. 9 HELEN PETTERSSON I UMEÅ (s) replik:

Fru talman! Jag tycker att det är ganska intressant att Bengt-Anders Johansson kan berätta sina sanningar om hur det gick till i förhandlingarna mellan Miljöpartiet och Socialdemokraterna efter förra valet. Vad jag vet och hoppas satt inte Bengt-Anders vid förhandlingsbordet.

Om det nu står ”bör” i reservationen kan jag säga, för att få det till det här protokollet, att Socialdemokraterna tycker att Djurskyddsmyndigheten ”ska” vara kvar. Därom råder ingen tvekan.

Vi tycker inte heller att det är speciellt pinsamma utspel som har kommit från Djurskyddsmyndigheten. Det handlar om en expertis som uttrycker vad som är bäst för djurskyddet med den kunskap den har. Det tycker jag att vi ska respektera.

Bengt-Anders Johansson nämner också att vi tidigare inte har drivit djurskyddsfrågorna speciellt hårt inom EU, vilket jag tycker är ganska anmärkningsvärt. Ett exempel är när Margareta Winberg, dåvarande jordbruksministern, lyfte fram djurtransportfrågan och faktiskt fick tillstånd ganska betydande förändringar i det ärendet. Om det är Bengt-Anders Johanssons syn på att sitta i hörnet och vara inaktiv vet jag inte riktigt vad aktiv är. Vi har varit väldigt aktiva i djurskyddsfrågor både inom EU och, inte minst, nationellt med inrättande av Djurskyddsmyndigheten. I dag ser vi faktiskt inga tendenser till att den borgerliga majoriteten kommer att göra detsamma.

Visst är det upp till den enskilde att leva upp till regler och ta hand om sina djur. Men någonstans måste det väl ändå finnas en myndighet som håller kontrollen över detta, så som det görs i så många andra fall i samhället.

Anf. 10 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m) replik:

Fru talman! Det är riktigt som Helén Pettersson säger att jag inte var med vid förhandlingsbordet. Det är jag jätteglad för, därför att då skulle jag antingen ha varit miljöpartist eller socialdemokrat. Men det har faktiskt framgått ganska tydligt vilken avbetalningsplan ni hade just när det gällde att få Miljöpartiets stöd.

Jag ska ställa frågan på det här sättet. Socialdemokraterna älskar ju att säga att de är stolta men inte nöjda. Några raka frågor till Helén Pettersson är: Var du stolt över Revingehedfrågan? Var du stolt när man talade om att man efter 2 000 års ponnyuppfödning helt plötsligt skulle vara tvungen att ha tak över ponnyerna på Gotland eller att man inte skulle få fiska med krok, alltså mete? Var du stolt över detta?

Jag ska inte säga att Socialdemokraterna aldrig har drivit frågorna i EU. Drivit har ni kanske gjort, och då plockar man fram gamla jordbruksministrar som Margareta Winberg. Det är väl två mandatperioder sedan. Men det var på den tiden då ni inte behövde stöd av Miljöpartiet. Jag ska ge er kredit för det. Den linjen fortsätter vi att driva när det gäller djurtransporter. Men när ni fick Miljöpartiet med i båten distanserade ni er från det europeiska samarbetet genom att inta rigida inställningar i sakfrågor som gjorde att ni blev fullständigt marginaliserade. Tro mig! Jag har jobbat tillräckligt många gånger i förhandlingspositioner i EU så jag vet vad det innebär att sitta med rabiata åsikter. Då sätts man obönhörligen i hörnet och har inget inflytande. Det var det som inträffade under förra mandatperioden.

Anf. 11 HELÉN PETTERSSON I UMEÅ (s) replik:

Fru talman! Om jag är stolt över enskilda sakfrågor tänker jag faktiskt inte uttala mig om. Jag tänker säga att jag är väldigt stolt över att vi har haft en väl fungerande djurskyddsmyndighet i Sverige, och jag känner mig besvrad och sorgsen över att vi inte ska ha det i framtiden. Jag kan fråga Bengt-Anders detsamma tillbaka: Är du stolt över ert beslut att lägga ned Djurskyddsmyndigheten och sända ut de signaler som det gör till EU och resten av världen, att vi inte längre prioriterar djurskyddsfrågorna på det sätt som vi har gjort i Sverige?

Vad gäller Revingehed kan jag bara göra den kommentaren att det faktiskt i det här betänkandet visas att inte heller den borgerliga majoriteten i dag vill sätta ned foten och säga hur det ska se ut. Det ska skjutas framåt, utredning pågår, eller vad det nu står i betänkandet. Det är kanske lite farligt att slänga ut den frågan till mig.

Det finns en annan fråga som jag känner att jag vill ta upp med Bengt-Anders utifrån hans anförande. Du sade att djur inte har några skyldigheter och därför inte kan ha några rättigheter. Det tycker jag är ett mycket anmärkningsvärt uttalande från majoriteten. Betyder det att Bengt-Anders Johansson inte ställer upp på den djurskyddslagstiftning som vi har i Sverige i dag och som reglerar djurens rättigheter?

Anf. 12 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m) replik:

Fru talman! Jag glömde ett påstående i Helén Petterssons första inlägg, nämligen att det måste finnas en myndighet. Det kan jag hålla med om, och det gör det. Den som hör den här debatten tror att vi har lagt ned myndighetsutövningen när det gäller djurskydd, men det är inte sant. Nu

säger jag det för andra gången. Att påstå att vi lägger ned djurskyddet bara för att Djurskyddsmyndigheten försvinner är ren och skär lögn och kommer att så förbli.

Jag är stolt och glad över att tillhöra en politisk gruppering som före val går ut och talar om vad vi ska göra och efter valet faktiskt gör det vi har sagt. Det har inte svenska folket varit bortskämt med. Tidigare majoriteter i det här landet har vunnit val på att de har sagt en sak och sedan gjort något annat när de väl fått makten. Det tycker vi är att lura människor, och det avhåller vi oss ifrån. Jag är mycket stolt över detta. Jag påstår att vi därigenom kan få ett ännu bättre djurskydd.

Anf. 13 WIWI-ANNE JOHANSSON (v) replik:

Fru talman! Vänsterpartiet kramar inte Djurskyddsmyndigheten som en myndighet. Det är inte därför vi har kämpat för att den ska vara kvar. Vi tror inte heller att Djurskyddsmyndigheten uppfann djurskyddet. Men det fanns skäl till att Djurskyddsmyndigheten bildades. Som jag sade i mitt anförande tidigare blev det ofta problem och konflikter när det gäller synen på näringen och synen på djurhållningen.

Sedan finns det också en hel mängd myter kring vad Djurskyddsmyndigheten har sagt och gjort. Man får inte ha levande agn har blivit att man inte får sätta mask på kroken längre. Jag vill minnas att det var Alf Svensson som sade det. Det har blivit en sanning, precis som flera andra myter har blivit sanningar. När det gäller till exempel hästhållning lät man förstå att Djurskyddsmyndigheten sade att man inte fick ha bara en häst, utan man måste ha flera hästar. I stället sade man att hästar har behov av sällskap. Det innebär att man inte kan lämna en häst utan sällskap eller mänsklig tillsyn. Det har blivit en sådan mytbildning kring Djurskyddsmyndigheten.

Jag hittar inte några mer pengar till Jordbruksverket i budgeten. Som Bengt-Anders säger ska ju inte tillsynen påverkas av att myndigheten i Skara läggs ned. Var finns då de pengarna? Jag har sett att man ska få 17 miljoner för att lägga ned, men jag har inte sett att Jordbruksverket ska få nya pengar till tillsynen. Det skulle jag gärna vilja veta mer om.

Anf. 14 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m) replik:

Fru talman! Jag har redogjort för de faktiska skälen till att Djurskyddsmyndigheten bildades, men det är naturligtvis obehagligt för åtminstone Miljöpartiet och Socialdemokraterna att vidgå detta. Nu ska jag inte lasta Vänsterpartiet för detta. Jag tror inte att ni drev fram detta. Däremot ställde ni upp bakom det. När man arbetar i en koalition eller i ett majoritetsunderlag får man hitta kompromisser.

Det är intressant att höra att alla som nu slåss för Djurskyddsmyndigheten som myndighet säger att allt negativt som har sagts om den skulle vara myter. Vi kan ta Revingehed som exempel. Kvinnan i den familj som håller de här djuren är veterinär. De lokala veterinärerna och länsstyrelsen lokalt, som kunde förhållandena, höll med om att den drift som man har och har haft under många år är fullgod ur djurskyddssynpunkt. Mot detta stod Djurskyddsmyndigheten som satt i Skara och som initialt inte ville åka ned och se de faktiska förhållandena. Det var bekvämare att sitta på kontorsstolen i Skara och lägga fram förslag och förelägganden.

Det är väl ändå ingen mytbildning. Det här med simhud mellan tårna på mink blev en stor sak. Det vilar ett löjets skimmer över det, men när myndighetsledigheten påstår saker som är fabulerade kan jag börja fråga mig var myterna kommer ifrån.

Anf. 15 WIWI-ANNE JOHANSSON (v) replik:

Fru talman! Jag kan tillstå att jag inte har varit hemma hos familjen i Revingehed. Jag har inte talat med dem och har inte den bakgrund som Bengt-Anders tydligen har. Det må vara så att även Djurskyddsmyndigheten inte gör allt rätt. Det är knappast någon enda myndighet som gör det. Men om man är väldigt missnöjd med generaldirektören behöver man kanske inte stälpa hela verket. Jag har ingen aning om det finns någonting som ligger bakom det, men så kan det möjligen vara.

Jag fick fortfarande inget svar. Jag tror inte att Tina Ehn från Miljöpartiet heller fick något svar på frågan om pengarna som Jordbruksverket ska få för att ta sig an det här viktiga arbetet med tillsynen och att utveckla synen på djurhållning och andra saker. Det är den springande punkten. Finns det pengar avsatta till detta? Eller är pengarna bara till för avveckling?

Anf. 16 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m) replik:

Fru talman! Anledningen till att jag inte svarade på det i den första repliken var att tiden var slut. Jo, det finns pengar. Nu tar jag detta fritt ur huvudet, och jag tror att det är 16 eller 17 miljoner ytterligare som lades till nu i vårbudgeten som vi debatterade vi måndags, men jag har inte siffrorna framför mig.

Jag nämnde tidigare det dubbelarbete som har gjorts genom att Jordbruksverket var tvunget att ha en veterinär kompetens. Den veterinären kan utnyttjas mer effektivt genom att den kan arbeta direkt med djurskyddet i stället för att man har två kompetenser, det vill säga en både i Skara och i Jönköping.

Det är klart att det kommer att kosta pengar att återföra detta, men i det långa loppet är det en budgetförstärkning i jämförelse med den miljonrullning som var fallet när man utlokaliserade. Dessutom ökade anslaget så snabbt. Man ökade med 50 procent från år 1 till år 2 – från 60 till 90 miljoner. Det är miljoner vi talar om. Det är fruktansvärt mycket pengar. Jag påstår att detta dessvärre inte har återspeglats tillnärmelsevis i motsvarande bättre djurskydd i det här landet.

Anf. 17 ERIK A ERIKSSON (c):

Fru talman, medborgare i detta gamla land och övriga intresserade åhörare! Det är intressant att få ta del av den här debatten och även vara en del i debatten. Det är ett viktigt ärende som handlar om vårt djurskydd i Sverige. Det gäller smådjur, husdjur, tamboskap och kort sagt alla djur som vi människor håller. Övriga djur ryms under andra beslut och debatter i kammaren.

Det är bra att vi har en stark djurskyddslag i Sverige. Den är viktig. Den är till för att skydda djuren, och den är till för att skydda sambandet mellan djur och människa. Det är inte så många som har sagt det förut. Bengt-Anders var inne på det lite grann tidigare. Sambandet mellan djur

och människa är också viktigt. Ingenting står för sig själv, utan allt hänger ihop.

Förebyggande åtgärder och kontrollprogram diskuteras, och det finns också omskrivet i utskottets betänkande. Det ska vara god djurhälsa och ett gott djurskydd. Det finns ingen debattör här som säger någonting annat, men för er åhörare, och för protokollets skull också, kan det vara bra att veta att det finns skillnader mellan partierna och blocken. Det finns skillnader, och det är bra. Så ska det kunna vara. Det är ingen som vill djur illa, men vi har olika vägar att gå för att uppnå god djurhälsa och god djuromsorg.

Det finns olika uppgifter för en myndighet, men det handlar framför allt om att ge stöd och råd till företag, kommuner och länsstyrelser. De i sin tur ger stöd till privatpersoner och näringsidkare.

Jag skulle vilja gå tillbaka till den djurskyddslag som alla före mig har pratat om. Den strängare versionen kom till efter en socialdemokratisk kongress för några år sedan. Den kom till nästan som lite av en happening. Det var egentligen väldigt roligt att den gjorde det på det sättet, men det som hände i och med det var tyvärr att det begicks ett antal misstag för att man hade så bråttom. Det fick djuren lida för under några år. Det är att beklaga. Ingen av oss är glad över det, framför allt inte jag som centerpartist. Jag är också lantbrukare och har hållit djur sedan jag var liten, och jag har fortfarande husdjur. Vi är inte glada över det.

Politiken ska inte vara på det viset att de snabba replikerna avgör vilken fråga som är viktigast! De snabba replikerna ska inte avgöra vilka beslut som sedan ger följder för djuruppfödning eller annat i samhället. De snabba replikerna som låter bra för medierna ska icke styra! Det är då vi riskerar att begå misstag. Det är då vi riskerar att djuren får det sämre när tanken var att de skulle få det bättre. Precis så blev det! Vi är väldigt många som beklagar det.

Det har gått några år sedan dess, och man har reparerat delar av felen. Men sedan blev Sverige medlem i EU, och vad hände då? Då infördes krav – märk väl att det var svenska krav – på till exempel hur stora båspallmått skulle vara, alltså hur mycket utrymme en ko skulle ha. Fattades det då tio centimeter kunde jordbrukarna inte ha sina djur länge. De var mönsterjordbrukare som visade stor kärlek till sina djur och levde med och för dem dygnet runt. De vakade under nätterna när kalvarna skulle födas. De var tvungna att sluta som jordbrukare och sluta att hålla djur beroende på dumdristig lagstiftning efter beslut som fattats här. Det är inte alliansens fel! Jag vill säga detta i dag, för alliansen får utstå mycket kritik.

Jag skäms för dessa beslut! Jag skäms. Där såg man inte till djurens bästa i första hand. Där såg man till centimeterns bästa i första hand.

Vad hände sedan då? Ja, sedan inrättades Djurskyddsmyndigheten. Jag tror inte att någon från oppositionen kan påstå att det var effektivt i början. Det tog lång tid innan människor fick svar på frågor. Det är inte effektiv myndighetsutövning! Myndighetsutövningen, fru talman, ska vara effektiv, vara människan till gagn och medborgaren till hjälp. Det var icke effektivt i början!

Man kan för all del likna det vid olycksfall i arbetet. När det dock gäller så här viktiga frågor för djuren och att denna myndighet har varit viktig för djurens väl och ve – som flera före mig har talat om – har vi

Prot. 2006/07:94
19 april

Djurskydd

inte tid med en myndighet som inte kommer i gång med sitt arbete med en gång och är den stöttning som den förväntas vara. Detta är icke godkänt!

Jag ser mönstret. Allt från det snabba beslutet på s-kongressen för att snabbt klubba igenom en djurskyddslag som snabbt skulle ge resultat till att Sverige gick in i EU och snabbt skulle revidera för att korna snabbt skulle ha det ännu bättre – 20 centimeter bättre skulle de ha det i vissa fall och 10 centimeter bättre i andra fall. Vad hände? De små jordbruken i Sverige lades ned till följd av denna anda. Det är bedrövligt och inget annat!

Nästa steg i detta var att Socialdemokraterna tyvärr bidrog till att starta Djurskyddsmyndigheten som vi nu debatterar. Det tar tyvärr alldeles för mycket plats i denna debatt, men jag känner att jag måste gå i svaromål på ett antal frågor här. Det är samma sak där: Är man inte effektiv är det ju inte djurens väl och ve det handlar om! Det är väl de som ska vara i första rummet!

Jag kan tala om att för min del hade Djurskyddsmyndigheten gärna kunnat vara kvar – om den hade varit effektiv! Jag kan säga det: Den hade gärna fått vara kvar för mig om den hade varit effektiv. Den var dock icke det. Därför gick vi till val med detta. Jag var på många möten i min valkrets i Värmland. Då sade jag att Djurskyddsmyndigheten ska läggas ned, vi ska bli effektivare och det ska vara en kort väg mellan människan, beslutsfattarna och djuren. En kort väg, och en effektiv myndighetsutövning.

Nu låter jag tyvärr väldigt negativ, och det beklagar jag, för jag vet att mycket av djurskyddsarbetet i Sverige är bra, såväl det som sker inom ideella organisationer som det som sker inom näringen, inom forskningen och även utifrån beslut som fattas i Sveriges riksdag.

Några beslut måste man dock ifrågasätta. Lyssnar vi på oppositionen låter det som att regeringspartierna står för allt ont och hemskt, och jag menar att det icke är så negativt som ni får det att låta. Vi har inte på en enda punkt ändrat djurskyddslagen. Jag vill bara säga det och få det till protokollet. Inte på en punkt har vi ändrat den!

Vi ska icke heller ändra den till det sämre. Vi ska fortsätta att driva på, för djurskyddslagen är viktig. Den är en viktig del av Sverige. För svenskar som är så engagerade i sina husdjur och djur i stort är den lagen viktig. Som centerpartist och som allianspolitiker tycker jag att det är självklart, och det finns det en total majoritet i riksdagen när det gäller detta, vilket är glädjande.

Sedan finns det några skrivningar som jag funderar över. Jag brukar aldrig yrka avslag på reservationer, men fru talman, jag måste få ställa en fråga i alla fall i anslutning till en reservation från Vänsterpartiet där det står: "Grisar är sociala och intelligenta djur, med en kognitiv förmåga som är mer utvecklad än den hos hundar och treåriga människobarn. De har behov av stimulerande miljöer."

Jag ber att vi inte ska blanda ihop begreppen och inte heller blanda in treåriga barn i detta! Detta är ryckt ur sitt sammanhang, jag vet det för all del, men vi blandar inte ihop treåriga barn med grisar. Vi gör inte det i debatten. Jag ber om det!

Det finns motioner med texter som jag vet att veterinärer och andra yrkesmän blir förvånade av att läsa, för det stämmer inte överens med

deras vardag. Det målas upp en svartare bild av djurhållningen än vad fallet är i verkligheten. Det är klart att det kan bli så eftersom vi som nyvalda ledamöter vill väl. Vi skriver motioner; vi är engagerade. Ibland kan det kanske hända att det inte är klockrent.

Jag får frågor om detta, och jag försöker svara. Även jag har gjort misstag, får jag lägga in som en passus. Det har hänt, även om jag låter väldigt redig nu.

Jag får alltså frågor. Inte minst får jag frågor gällande de fåbodbrukare i Sverige som håller får och kor i fåbodar. Det är en liten grupp människor – och en liten grupp djur också för all del – i Sverige i dag. Den är dock icke desto mindre viktig. I andra beslut här i riksdagen säger vi att det är viktigt att det finns fåbodbruk.

Jag får frågor från dessa människor och även från andra människor som tycker att detta är viktigt. De frågar sig: Hur kan de som vill att det ska finnas mer varg i den svenska skogen få det att gå ihop med att människorna som har fåbodbruk inte får försvara sin tamboskap mot angrepp från varg? Det har vi människor gjort i tusentals år, för det har varit självklart. Det är ingen trevlig syn att se sitt får plågsamt slitas ihjäl av ett rovdjur. Det är inte det.

Det gäller alltså att vi som beslutsfattare någonstans hittar en harmoni i det vi förklarar för människor. Därför har alliansen, fru talman, gjort det möjligt för fåbodbrukarna att kunna försvara sin tamboskap vid angrepp. Det är viktigt.

Det kom en nyhet i dag från någonting som heter Jordbruksbarometern. Den visar att bland Sveriges lantbrukare kände fyra av tio att förra året var mer lönsamt än tidigare år. Det tycker jag är glädjande med koppling till denna debatt.

Vi har en stark djurskyddslag i Sverige. Ändå ser näringen att man har en ökad lönsamhet. Alltså finns ju kopplingen där som Bengt-Anders Johansson pratade om före mig. Där finns kopplingen. Den som sköter om sina djur och som sköter dem väl och har väl anpassade stallar till sina djur kan också tjäna pengar. De som icke har det – och de är få i Sverige – tjänar heller inga pengar. Det är tragedier och inget annat. Jag vill att det också kommer till protokollet.

Det finns saker som inte var bra under den förra regeringen, det kan jag hålla med om. Det är kort tid som alliansen har styrt Sverige. Av det som har angripits här i debatten får vi nog ändå skyffla över lite grann på den tidigare regeringen.

Karl Erik Olsson och Marit Paulsen har varit aktiva i EU-parlamentet, och nu tycker jag att vår jordbruksminister Eskil Erlandsson är en aktiv alliansföreträdare i EU-frågor. De internationella frågorna *är* viktiga för djurskyddet. Det är viktigt att vi engagerar oss och inte skyller på EU eller själva försöker få det att framstå som att Sverige är bättre än alla andra. Det krävs en ständig diskussion. Det finns *ett* jordklot, och vi har ett gemensamt ansvar.

Väljarna har gett alliansen mandat, och det är allianspolitiken som vi verkställer nu. Att lägga ned Djurskyddsmyndigheten är en liten del i allt detta. Det handlar om att bli effektiva, som jag pratade om förut. Det kommer andra beslut som visar på förändringar gentemot tidigare majoritets beslut här i kammaren.

Sedan var det det där med pengarna, men det kan vi återkomma till i ett replikskifte.

Jag vill också ställa frågan: Vad har Arbetslivsinstitutet med djurskyddet att göra? Det kändes lite långsökt, men det kanske finns en förklaring på det också.

Det är viktigt att forskningen får fortsätta medel och att den prioriteras högt. Upplysning och kunskap hos allmänheten är viktigt. Vi svenskar känner mycket för djuren, och vi vill väl, men det är också viktigt att vi får tillträde så att vi kan se hur djurens beteende egentligen fungerar. Alla människor har inte möjlighet att hålla djur eller att ens bo i närheten av djur.

Vi ska ha en god och professionell myndighetsutövning utifrån starka och tydliga ramar och lagar, och vi ska ta vara på det folkliga engagemanget tillsammans med det internationella engagemanget. På det sättet kan vi få ett gott djurskydd.

Fru talman! Jag yrkar bifall till förslaget i betänkandet.
(Applåder)

I detta anförande instämde Claes Västerteg (c).

Anf. 18 HELEN PETTERSSON I UMEÅ (s) replik:

Fru talman! Erik A Eriksson säger många intressanta saker, men först och främst vill jag säga att vi inte lagstiftar på våra socialdemokratiska kongresser även om vi gärna skulle vilja ha den möjligheten ibland. Men så är det faktiskt inte.

Du pratar ganska länge om effektiviteten i myndigheter. Men något som Djurskyddsmyndigheten ju faktiskt har fått ganska mycket kredit för är just att de ganska fort blev en effektiv myndighet.

Erik talar också om problemet med uppstarten av en myndighet och att det tar lite tid innan det blir ordning och innan folk kan få svar på frågor. Det är ju just det som en del av vår kritik mot att man lägger ned Djurskyddsmyndigheten grundar sig i. Den 1 juli ska verksamheten flyttas över till Jordbruksverket. Vi har fortfarande inte fått veta hur det ska organiseras, om djurskyddet ska ha en egen enhet eller om det ska smetas ut på befintliga enheter. Man har lagt ned utredningar eller lagt dem på is till framtiden, och man har dragit tillbaka uppdrag som eventuellt ska skickas in igen senare. Detta kommer enligt Socialdemokraterna att göra djurskyddet mindre effektivt under en övergångsperiod.

Jag undrar om inte Erik A Eriksson delar vår oro i detta.

Anf. 19 ERIK A ERIKSSON (c) replik:

Fru talman! Helén Pettersson säger att s-kongressen inte fattar lagbeslut, och det är vi alla tacksamma över. Men när det här hände sig – det är ett bra tag sedan – var det detsamma som att säga att så skulle politiken utformas. Men jag har full respekt och förståelse för din beskrivning.

När det gäller myndigheten är det väl positivt att den myndighet som överförs och går in i en annan myndighet har kredit. Det är något som är mycket bra. Det hade varit långt värre om allt hade varit bedrövligt – om verksamheten skulle föras in i en annan myndighet, och man hade en massa elände med sig i bagaget. Men detta är positivt, och jag är full-

ständigt övertygad om att det kommer att skötas väl efter tingens ordning.

Någon – inte Helén Pettersson – antydde tidigare att detta inte skulle bli enkelt för myndigheterna. En myndighet ska inte ge signal om att ingenting blir enkelt! Myndigheterna är till för medborgarna och ska ge signalen att det är roligt med uppdrag från riksdagen som handlar om att hjälpa våra medborgare. Det är signalen! I det här fallet hjälper man medborgare, och man hjälper djurskyddet.

Jag är fullständigt övertygad om att det kommer att bli bra. Att gå och oroa sig ger ont i magen och sömnlösa nätter. Då orkar man inte drömma, och drömma är viktigt!

Anf. 20 HELEN PETTERSSON I UMEÅ (s) replik:

Fru talman! Jag känner att jag fortfarande inte riktigt fått svar på min fråga. Om vi nu har en effektiv myndighet som ses som effektiv utifrån, finns det då inte en risk, Erik A Eriksson, att det kommer att inträda ett visst skede av ineffektivitet när frågorna flyttas över och man fortfarande inte vet hur organisationen ska se ut?

Erik A Eriksson är väldigt mån om att vi ska ha effektiva myndigheter, och jag och Socialdemokraterna oroar oss verkligen för tendensen att flytta över fungerande, effektiva myndigheter till andra myndigheter utan att organisationen är fastslagen.

Anf. 21 ERIK A ERIKSSON (c) replik:

Fru talman! Angående effektiviteten kan man ju fundera över till vilken myndighet djurskyddet förs över. Det är ju inte till Elsäkerhetsmyndigheten utan till Jordbruksverket – den absolut mest professionella myndighet vi har i Sverige, satt att lösa de frågor som bland annat rör djuruomsorgen. Detta har Jordbruksverket gjort länge, och de har gott renommé. Jag känner ingen oro kring detta.

Du får som sagt var inte svar på din fråga, utan det här är det svar du får: Jag är inte orolig. Jag är det inte som person, för då skulle det bli väldigt jobbigt. Däremot *vet* jag ju inte hur det kommer att bli, men det vet inte Helén Pettersson heller. Vi kan hoppas att det blir bra, tycker jag, utifrån det beslut som är fattat.

Anf. 22 TINA EHN (mp) replik:

Fru talman! Vi är eniga, Erik A Eriksson, om att det finns olika vägar för djurhälsokontroll, och som du säger ska snabba repliker inte avgöra vilken fråga som är viktigast. Det kan jag hålla med dig om. Det är absolut helt korrekt.

Men du säger att den här myndigheten inte har varit tillräckligt snabb eller tillräckligt effektiv tillräckligt snabbt, och då ska den inte få vara kvar. Men nu ska vi bli effektivare! Hur ska det gå till, Erik?

Anf. 23 ERIK A ERIKSSON (c) replik:

Fru talman! Jag är inte generaldirektör, utan jag är riksdagsledamot. Det är generaldirektören som drar upp riktlinjerna och som sköter arbetet att göra verket effektivt och se till att myndighetsutövningen är effektiv.

Det är jag inte satt att göra. Vi har också en riksrevision som ska kunna granska detta sedan.

Men om vi ändå ska kunna hitta något gemensamt i det här, Tina Ehn, kan vi fråga oss: På vilket sätt är myndigheten effektiv? Nu begär vi att de i någon mening ska bli 25 procent mer effektiva för att det ska gagna våra medborgare och våra företagare. Det är klart att det möjligen med alla dessa beting skulle kunna uppstå en oro. Där kan jag möjligtvis ge dig en halv poäng.

Ytterligare arbetsuppgifter ska implementeras i verkets arbete och i diskussionen. Men jag är övertygad om att vi har en kompetent generaldirektör som kan lösa detta tillsammans med sin duktiga personal.

Det är det svar du får av mig.

Anf. 24 TINA EHN (mp) replik:

Fru talman! Mindre regelkrångel är det du tänker på. Det har vi också jobbat för länge, men det kanske inte riktigt hör till djurskyddsdebatten.

Jag tycker att det är ett samhällsekonomiskt slöseri att bara hugga av det som man har byggt upp när det gäller den här myndigheten. Man säger – jag upprepar det – att vi ska ha ett effektivt djurskydd och att det ska bli ännu effektivare. Men det finns inga pengar. Det finns 16,7 miljoner, tror jag, för att lägga ned myndigheten. Men djurskyddet kräver ju pengar hos Jordbruksverket. Detta kräver ett förtydligande: Hur ska man klara allt det som ändå har skett, utöver Revingehed? Det har tagits fram föreskrifter, och man har jobbat med kommunernas djurskyddsinspektörer som också krävde ett stöd. Det finns massor av saker, och jag rekommenderar dig att läsa verksamhetsberättelsen om du inte har gjort det, fast det kanske du har.

30 personer av de 50 anställda man hade i Skara kommer att kunna fortsätta att jobba inom något slags liknande verksamhet nu, men det finns en massa frågetecken! Du säger själv att om man känner oro så får man ont i magen och kan inte sova ordentligt. Därför tycker jag att vi ska ge svar på fler av dessa frågor.

Anf. 25 ERIK A ERIKSSON (c) replik:

Fru talman! Jag är av åsikten att pengar inte är allt. Det är inte givet att en viss insats i kronor räknat ger ett visst resultat i form av djurskydd. Jag har tyvärr tydligt sett i kommunal verksamhet och även på länsstyrelsenivå att det inte alltid är så.

Vi kan dra en parallell helt kort, fru talman, till naturreservaten. Där har vi också insatta kronor och ören där vi förväntar oss att få hektar tillbaka med ett förväntat ekologiskt högt värde, ett högt mångfaldsvärde och annat.

Jag är övertygad om att det inte handlar om pengar i första hand utan om att snabbt få i gång verksamheten i en ny myndighet, det vill säga Jordbruksverket. Man för med 17 miljoner först och sedan 10 miljoner till forskning. Det kommer en forskningsproposition. Men det är självklart att vi här i kammaren följer upp att djurskyddet får en central roll i forskningen även i fortsättningen, från olika synvinklar.

Men pengarna är inte allt, utan det handlar mycket om rätt person på rätt plats och om att vara effektiv. Och jag hoppas att vi efter den här

debatten kan lyfta upp och diskutera djurskydd och inte myndigheterna. Det skulle verkligen vara glädjande.

Det var en sak till som du flaggar för men inte säger rent ut: Jag tror att du är ute efter kommunernas situation. Kommunerna är hårt trängda i många fall, och det finns nog anledning att återkomma till hur vi kan stötta dem.

Anf. 26 ANITA BRODÉN (fp):

Fru talman! Jag är övertygad om att vi alla här värnar ett gott djurskydd både i vårt land och internationellt. Många av oss har egen erfarenhet av både lantbruksdjur och sällskapsdjur. Men vi får inte heller glömma dem som har släktingar, vänner och bekanta som kanske inte hade levat i dag om vi inte hade haft försöksdjur. Oavsett varför vi har djur – för sällskap, för tävling, för forskning eller för livsmedel – ska det finnas ett gott djurskydd och ett gott djurhälsotillstånd.

Den betydelse som djur har för många människors välbefinnande kan inte nog betonas. Inom habiliteringen till exempel har djuren uppmärksamats alltmer på sistone. På en hel del äldreinstitutioner kan man exempelvis vittna om den positiva effekt som ett sällskapsdjur kan ge. Vi bör ta vara på alla möjligheter att ge de här positiva effekterna.

Vad vi också bör uppmärksamma på ett annat sätt är det förmänskligande av djuren som sker alltmer i vårt samhälle. Vad står det för? Det kan vara värt en egen mäsas.

Fru talman! Kompetenta och engagerade djurägare har självfallet den allra största betydelse för en god djurhälsa och ett gott djurskydd. Men en fullgod kontrollverksamhet är också av stor betydelse. Utbildade djurskyddsinspektörer, utökad forskning också om alternativ till djurförsök och en väl fungerande myndighet – det är viktigt.

Fru talman! Jag anser att det inte längre är meningsfullt att försöka backa tillbaka bandet och kräva Djurskyddsmyndigheten åter. Man måste acceptera vissa beslut och nu medverka till att det fattade beslutet blir det allra bästa. Så har Folkpartiet gjort. Vi finns nu med och arbetar konstruktivt för att det ska bli det allra bästa när man nu inlemmar hela djurskyddet i Jordbruksverket. Jag uppmanar oppositionen att göra likadant. Det är inte fruktbart att hålla på och fastna i den här diskussionen i all evighet.

För oss handlar det om djurskydd. Det är det som är pudelns kärna. Det handlar inte om vilken myndighet eller vem som har det yttersta ansvaret, utan det är djurskyddet som är det primära. Jag är mer och mer övertygad om att det kommer att bli mycket, mycket bra. Grunden för min övertygelse är delvis alla de kontakter som jag självfallet har haft med Djurskyddsmyndigheten eftersom jag fortfarande finns med i den styrelsen. Det handlar också om alla kontakter jag har haft med Jordbruksverket.

Det pågår ett gediget arbete med att nu få en helhetssyn. Man behåller dessutom den kompetens, den erfarenhet och den gedigna kunskap som under årens lopp har utarbetats i Djurskyddsmyndighetens regi genom att många i personalen flyttar över. Det välkomnar jag, och jag tycker att det är mycket bra.

Prot. 2006/07:94

19 april

Djurskydd

Dessutom vill jag påpeka att Jordbruksverket har tagit till sig av den kritik som tidigare har framförts. Detta rättar man till. Det är det som är det viktiga och riktiga. Man tar intryck och man förändrar saker.

Jag anser att oppositionen här slår in öppna dörrar och fastnar. Jag anser också att oppositionen slår in öppna dörrar när det gäller många av de reservationer som jag har tagit del av. Mycket är ju på gång. Vi har besvarat det här, och det finns i hög grad ett arbete som det redan är beslutat om eller pågår.

Jag tycker ändå att det är viktigt och respektfullt gentemot er att besvara en hel del av reservationerna och ge min och vår syn på era förslag. Mot slutet av mitt anförande, fru talman, hoppas jag också kunna berätta en del om de visioner som vi har inte bara inför ett bibehållet gott djurskydd utan också när det gäller att arbeta framåtsyftande och få ett ännu bättre djurskydd här hemma och internationellt.

Jag börjar med att nämna importförbud av hund- och kattsinn. Det har varit uppe flera gånger tidigare här i kammaren. Det är en förordning på gång i EU. Den har kommit till parlamentet. Vi har också en svensk rapportör – en vänsterpartist – som intensivt har drivit frågan och kravet på ett EU-regelverk. Ett förbud för import av katt- och hundsinn är alltså på gång inom EU. Det är viktigt att vi nu tar tag i den organiserade brottslighet som sker på området. Om vi kan göra det sammantaget så är det så oerhört mycket starkare.

Katter och hundar är en annan fråga som har engagerat många och som har kommit upp i en del av reservationerna. Jag vill börja med att påpeka att när man skaffar ett sällskapsdjur tar man på sig ett enormt stort ansvar. Man har ett ansvar och det är viktigt att man känner en omsorg om sina djur. Vi har i vårt land en djurskyddslagstiftning som det är ett brott att bryta mot. Det ska beivras. Vi har hela tiden både det personliga ansvaret och en strikt djurskyddslag.

En proposition är på gång när det gäller hundar och hundägares ansvar. Kamphundar nämndes som ett exempel, och fler sorter kommer givetvis in. Det kommer att pekas mycket på det ansvar som ägaren har men också på att samhället ska skyddas. Det är bra att det ges en tydlighet i ansvarsfrågan.

Ett hundregister finns redan – egentligen två hundregister. Vi har kennelregistret och det statliga registret. Vitsen med att ha två register har diskuterats, men man har tyckt att det fungerar och att det är någorlunda enkelt att hantera.

Ett kattregister är givetvis inte lika enkelt. Alliansen ser att det finns ett stort problem inte minst när det gäller hemlösa katter. Det finns oerhört många sådana katter och det finns ett stort engagemang i frågan. Många, både enskilda och organisationer, har engagerat sig. Det är bra, tycker jag. Det är framför allt viktigt eftersom man pekar på ansvarsbiten och påminner djurägare om hur viktigt det är att man tänker ett steg längre när man skaffar exempelvis en katt. Många av oss minns sommarkatter sedan ett antal år tillbaka i tiden. Det är sådan här kortsiktighet vi måste få bort. Om man skaffar ett djur så har man ett ansvar under lång tid framöver.

Den enskilde har givetvis huvudansvaret. Men i kommunerna, där det blir en sanitär olägenhet, blir det givetvis också ett kommunalt ansvar. Nu finns det möjligheter för kommuner att själva besluta om registrering.

Det beslutet har man fattat i tre kommuner. Det tycker vi är mycket intressant att följa. Kommuner har för övrigt inte yrkat på eller skickat någon hälsning om att man önskar en lagändring. Man ser att varje kommun har den här rättigheten och möjligheten.

Jag tror att problemen är allra störst i tätorter och städer. På landsbygden har vi inte samma problematik med katter. Vi kommer från alliansen att följa utvecklingen i de här kommunerna, och jag är övertygad om att vi kommer att ha anledning att återkomma i frågan.

När det gäller pälsdjur arbetar vi för internationella överenskommelser. Det har fattats ett beslut, men alla länder har ännu inte skrivit under det. Här kommer Sverige att jobba på för att övriga länder också ska skriva under de internationella överenskommelser som innebär en restriktion om att vi inte godkänner pälsar av skinn från djur som har fångats i fällor som är vidriga.

Frågan om märkning är också viktig. Den har tagits upp i den här debatten. Det finns branschöverenskommelser, och det är viktigt att vi uppmärksammar det. Självklart har konsumenterna också ett enormt ansvar. Kan vi sedan inom EU komma överens om ett gemensamt regelverk och gemensam märkning är det värt mycket. Givetvis underlättar det för konsumenterna.

I fråga om djurförsök är det alldeles självklart att alliansen står bakom det vi kallar de tre R:ns princip, det vill säga förfina, minska och ersätta djurförsök. Det är därför vi såg till att öronmärka medel i budgeten så att försöken och forskningen kan fortsätta. Det handlar om att säkerställa de 10 miljonerna. Det är gjort.

Det är också viktigt att frågan om de djurförsöksetiska nämnderna så snabbt som möjligt kommer till klarhet så att arbetet kan fungera bra framöver. Ska det bli en överprövningsnämnd eller ska det bli fristående nämnder?

Fru talman! Regeringen står bakom EU:s förslag om ett djurskyddscenter. Utskottet förutsätter nu att regeringen också, när det blir aktuellt, ska driva att det centret blir förlagt till Sverige. För egen del ser jag det som en unik möjlighet. Då kan vi samla forskningsrön om djurhälsa och djurskydd. Vi kan skaffa en bra bild över läget i hela EU, och vi kan tillsammans driva på för ett bra djurskydd i hela gemenskapen. EU har för övrigt utarbetat en handlingsplan. Det är fråga om miniminormer, men det är ändå en början. Men vi måste driva på ytterligare.

Det som är bekymmersamt och som måste förändras är djurtransporterna. Där är situationen ännu inte tillfredsställande, och här måste vi vara med och driva på. Samma sak gäller slaktkycklingar. Där måste Sveriges röst vara kraftfull och alla tillfällen tas där vi talar om att vi inte accepterar detta. Jag vet att också den tidigare regeringen var aktiv i frågorna, men när jag läser Socialdemokraternas reservation om djurskydd känner jag att det finns en skillnad i vårt förhållningssätt: "Vid rådsmöten inom EU lade den socialdemokratiska jordbruksministern ned sin röst när reglerna för djurtransporter inte blev tillräckligt skarpa."

Den nya regeringens politik är precis tvärtom. Vi höjer vår röst. Vi tar dialogen och debatterna. Vi försöker hela tiden medverka till att bygga allianser. Det är det som är den stora skillnaden. Vi sätter oss inte i ett hörn utan vi vill nu ligga på. Att vara förhandlingsbenägen har visat sig vara ett framgångsrecept. Vi kommer att i vårt land föra en dialog med

såväl näring, djurorganisationer som enskilda. Vi kommer inom EU att visa att vi vill förändra genom att prata, förhandla, bygga allianser och hela tiden ta tillfället i akt att arbeta för förbättringar. På det internationella planet kommer vi att också där medverka till att förhindra smittspridning, att attityder förändras och djurens situation förbättras. På den inslagna vägen vill vi fortsätta.

Med detta yrkar jag bifall till förslaget i betänkandet.

Anf. 27 HELEN PETTERSSON I UMEÅ (s) replik:

Fru talman! Jag vill börja med att tacka Anita Brodén. Hon inledde anförandet med att säga att den borgerliga regeringen har för avsikt att stärka djurskyddet och inte bara upprätthålla det. Det var en god signal som vi fick höra för första gången i dag.

Anita Brodén pratar mycket om katternas situation. Vi har en reservation på området. Socialdemokraterna, Vänstern och Miljöpartiet föreslår gemensamt att en kattutredning ska tillsättas. Vi delar oron för de hemlösa katterna och för katterna i allmänhet i vårt samhälle. Vi är också medvetna om att det kan se lite olika ut i olika delar av landet. I stället för att direkt lägga över allt ansvar på de enskilda kommunerna, vore det inte rimligt att tillsätta en kattutredning som ser över de olika möjligheter, svårigheter och potentialer som finns att få ordning på kattfrågan?

Anf. 28 ANITA BRODÉN (fp) replik:

Fru talman! När jag talar om att stärka djurskyddet är det hela alliansens gemensamma synpunkt. Jag citerade Eskil Erlandsson, vår jordbruksminister. Han har också betonat detta. Här känner jag mig enormt trygg. Det är inte en enskild åsikt utan det här står alliansen bakom. Vi är tacksamma för det starka djurskyddet i Sverige, men vi har målet att jobba vidare med frågan.

Sedan var det katterna. I går tog jag reda på att kommunerna inte har efterfrågat en utredning. Så länge kommunerna inte efterfrågar något utan känner att de har de verktyg de behöver ska inte vi ligga före i att driva frågan. Här är det viktigt att vi respekterar varandra. Däremot tycker vi i alliansen att det här är en fråga som vi inte ska släppa. Det är så många som signalerar att det är ett problem. Vi kommer att fokusera på att följa de tre kommunerna och se hur det arbetet fortskrider.

Anf. 29 HELEN PETTERSSON I UMEÅ (s) replik:

Fru talman! Anita pratade också om att det vore bra med märkning av skinn inom EU. Finns det en tanke från den borgerliga regeringen att driva på i de frågorna? Det framgår inte riktigt i betänkandetexten.

Jag måste få kommentera vad som togs upp angående vår reservation om djurpolitiken, nämligen att vi lade ned den svenska rösten vid omröstningar när vi inte tyckte att förslagen var tillräckligt bra. Det betyder inte på något sätt att vi lade ned vår röst i övriga dialoger. Vi förde dialoger och diskussioner samt drev på i frågorna. Det här handlade om själva röstningstillfället, att vi lade ned vår röst när det inte fanns tillräckligt starka förslag. Jag ville förtydliga det.

Anf. 30 ANITA BRODÉN (fp) replik:

Fru talman! Gemensam märkning är att föredra. Framför allt måste det för konsumenternas del finnas en enkelhet. På EU-nivå håller man nu på att över huvud taget gå igenom allt vad märkning anbelangar. Då finns detta självklart med.

Sedan var det vår röst och dialogen. Vi har tagit emot positiva signaler efter regimskiftet. EU har kommit till regeringen och sagt att de upplever att det är en skillnad. Vi är med i diskussionerna. Vi finns med som en partner, vill förhandla och vill pusha på.

Vi tar till oss av detta och tycker att det är rätt väg att gå. Dialog är rätt väg.

(Applåder)

Anf. 31 IRENE OSKARSSON (kd):

Fru talman! Vi har i dag igen fått lyssna till inlägg från socialdemokrater, vänsterpartister och miljöpartister som har gett uttryck för att för att en fråga flyttas från en myndighet till en annan går hela jorden under – i alla fall hela djuromsorgen i graven. Det är ett konstigt synsätt.

Vi kristdemokrater förväntar oss att alla har ett ansvar för att vi behandlar djuren väl, att vi som människor har ett ansvar för den värld vi lever i, att vi är förvaltare. Ibland säger vi att vi har lånat världen av våra barn. Häromdagen kunde vi höra att vi kanske ska börja tala om sjugenerationersperspektiv när vi talar om vår värld – för att göra förvaltarskapet tydligt. I förvaltarskapet ligger att vi ska vårda, inte vare sig vanvårda eller överutnyttja.

Hur vi ser på oss människor i förhållande till djur tycks variera ganska radikalt. Det framgår också tydligt av en del av reservationerna. Miljöpartiet och Vänstern skriver i en reservation på s. 59 – som vi i och för sig redan har hört citeras, men det blir en del upprepningar – att grisar har ”en kognitiv förmåga som är mer utvecklad än den hos hundar och treåriga människobarn”. Om det är rätt eller inte vet inte jag, men det här sättet att uttrycka sig vittnar om en syn på människa och djur som är främmande för mig.

En av grundpelarna i den kristdemokratiska ideologin är förvaltarskapet och ansvaret. Bengt-Anders Johansson har varit inne på ungefär samma tankespår tidigare. Vi som människor är satta att ta ansvar, att vårda och värna alla andra levande varelser. Människan ska ta väl hand om de djur hon har i sin vård och sörja för att de får leva på ett så naturligt sätt som möjligt. Så långt det är möjligt ska de slippa stress, smärta, lidande och skador.

Vi vet att det förekommer vanvård av djur, precis som det förekommer vanvård av människor. Orsaken till det är ofta att den som är satt att sköta och vårda inte själv mår bra eller inte är kapabel att ge den omsorg som krävs. Denna kammare har då i sin stora vishet beslutat om lagar och regler för hur vi ska kunna kontrollera detta och möjliggöra konstruktiva åtgärder när omsorgen inte fungerar som den borde. Vid djurhållning ska djurens hälsa främjas och hänsyn tas till djurs fysiologiska och beteendemässiga behov.

Prot. 2006/07:94

19 april

Djurskydd

Den svenska djurhållningen ska präglas av höga djurskyddsambitioner. En bra skötsel och en god hygien i djurhållningen är ett led i djurskyddet men också, precis som vi har hört tidigare, en förutsättning för en hög livsmedelskvalitet och en god produktion.

Gott förvaltningsarbete i djurhållningen har dessutom stor betydelse för hur vi värdesätter livsmedlen. Vi har ett ansvar, ett mycket stort ansvar, för djurs välbefinnande just utifrån att vi är människor. Vi har i Sverige varit föregångare på många områden, bland annat det här. När det gäller djurskyddet har vi en lagstiftning som är väl fungerande. Dock är ingenting så bra att det inte kan bli bättre. Inte minst handlar det om att vi behöver bli bättre på att samordna kunskap mellan vetenskap och profession och mellan olika områden. Vi behöver mer av samarbete i detta.

Utifrån det här gavs ett uppdrag till Djurskyddsmyndigheten den 29 mars för att vi ska få ett bättre kontrollsystem och se hur näringsens egna kontrollsystem kan användas, hur dessa kan utvecklas om de inte fullt ut uppfyller de krav som lagstiftningen ställer, för att tillsammans bygga upp ett bättre djurskydd och en enklare hantering. Tänk att kunna göra detta samtidigt! Ett annat viktigt arbete är att göra kontrollen likvärdig över vårt land. Det får inte vara så att kontrollen i kommun A är anorlunda än kontrollen i kommun B. Det ligger också i detta uppdrag.

Den förändring som görs när djurskyddet kommer åter till Jordbruksverket kommer att möjliggöra en större helhetssyn. Många tycks ha pratat med Jordbruksverket, och jag har varit där några gånger – det är inte så långt till Jönköping för mig. Att se helheten är jätteviktigt. Det handlar om hur vi sköter våra åkrar för att få ett foder till djuren som fungerar. Det handlar om hur vi tar hand om avfall runt omkring. Hela processen ingår. Det går inte att lyfta ut en del, utan man måste se alltihop för att göra en klok bedömning.

Men även om Sverige är bäst hjälper det föga i ett globalt perspektiv om inte fler gör som vi. Vi kristdemokrater menar att regeringen har varit mycket aktiv i dessa frågor på EU-nivå. Vi hörde senast för någon vecka sedan hur djurtransporter fortfarande tycks pågå på ett sätt som är fullständigt oacceptabelt. Då är det viktigt att vi ryter i. Jag vet att vår jordbruksminister tog upp den här frågan.

Det gäller att vi får en likvärdig hantering, att vi har likvärdiga villkor inom EU. Då tangerar vi ämnet tvärvillkor. Sverige har – jag tror att jag redan har hunnit säga det tre gånger i den här talarstolen i dag – tvärvillkor som gör att vi är bäst i klassen. Det är jättebra.

Det är jättebra om vi konsumenter då värdesätter detta genom att vara beredda att betala för det vi får. Och när vi ger restriktioner till dem som utför saker och ting ska de värderas utifrån den gemensamma EU-lagstiftningen. Vi ska arbeta för att alla andra länder inom unionen anammar samma nivåer som vi. Sverige har och kommer att ha en viktig roll i EU på det här området.

Relationen mellan näring, myndigheter och forskarvärld kan också bli bättre. Vi hoppas naturligtvis att den forskningsproposition som aviseras av regeringen också lyfter upp det här området. Forskning på djurskyddsområdet är och kommer att vara av stor vikt om vi ska förstå hur vi ska organisera arbetet över tid. Organisation kan inte få vara statisk. Den måste anpassas till nuet. Den myndighet som existerar bara på grund av att den är en myndighet ska inte ha något berättigande. Precis som i många andra frågor ska det ske en anpassning till den verklighet vi nu lever i.

Vi lever i en global värld men samtidigt i en värld som söker det nära och lilla. Vi förutsätter att det kan komma fram småskaliga livsmedel. Vi hade ett stort seminarium om det häromdagen. Vi fortsätter att tro att det arbetet är viktigt, men då krävs det att vi utan att tulla på säkerhet och kvalitet underlättar för de producenter som vill arbeta småskaligt, så att de kan få avsättning för sina produkter lokalt, att djurhållningsrestrktioner och annat möjliggör lokal slakt, att avgifter och krav inte är så stora att vi sätter käppar i hjulen för den verksamhet som den lilla entreprenören vill bedriva. Jag tror att de signaler som kom fram på seminariet redan har nått ministrernas öron, så jag förväntar mig även där förändringar på sikt.

Det finns exempel som jag inte ska ta upp nu, men i min närmiljö hemma i Aneby kom inte det småskaliga slakteriet fram igen. Det får i sin tur oerhörda konsekvenser för de lokalproducerade, förädlade produkterna. Slakteriverksamhet kan vara en mycket viktig faktor för fortsättningen av förädlingsindustri och förädlingsverksamhet.

Allt detta hänger också samman med den miljödebatt som nu pågår för fullt. Vi har en uppgift att fortsätta att driva frågorna när det gäller myndighetsutövning och struktur på ett sådant sätt att människor kan bedriva småskalig livsmedelsproduktion i vårt land. Det gynnar inte bara näringsverksamheten utan också vårt klimat.

Djur ska ha möjlighet till ett naturligt beteende, en möjlighet därför att de har ett egenvärde. Då finns det en grupp djur som har det svårare. Försöksdjur har vi inte för deras egenvärde utan för vår skull på ett helt annat sätt. Det är och kommer att vara en fråga som väcker diskussioner. Vi behöver tillsammans se till att minimera behovet av försöksdjur och se till att forskning bedrivs så att vi hittar alternativ till dessa. Men så länge de alternativen inte finns behövs försöksdjuren för att vi ska få fram medicin till människor på ett konstruktivt och bra sätt.

Det är också viktigt att vi lägger mycket kraft på forskning och utveckling av alternativen, som jag sade. Jag hoppas att vi här också gemensamt kan känna ett ansvar för de frågorna. Det behöver vi också lyfta upp ur ett internationellt perspektiv.

Fru talman! Jag yrkar avslag på alla motioner som behandlas i betänkandet och bifall till förslaget i betänkandet.
(Applåder)

I detta anförande instämde Sven Gunnar Persson (kd).
(forts. 7 §)

Ajournering

Kammaren beslutade kl. 13.50 på förslag av tredje vice talmannen att ajournera förhandlingarna till kl. 14.00 då frågestunden skulle börja.

Återupptagna förhandlingar

Förhandlingarna återupptogs kl. 14.00.

Frågestund

6 § Frågestund

Anf. 32 ANDRE VICE TALMANNEN:

Jag vill hälsa statsråden välkomna. I dag är det utbildningsminister Lars Leijonborg, utrikesminister Carl Bildt, jordbruksminister Eskil Erlandsson, statsrådet Åsa Torstensson och arbetsmarknadsminister Sven Otto Littorin. Övergripande frågor svarar utbildningsminister Lars Leijonborg på.

Ungdomsgarantin

Anf. 33 LUCIANO ASTUDILLO (s):

Fru talman! Min fråga går till arbetsmarknadsminister Littorin. Förra veckan passade Littorin på att åka till Bryssel. Samma dag släppte han också den så kallade ungdomsgarantin. Det är en viktig fråga. För varje vecka och för varje dag som går ökar ju långtidsarbetslösheten bland unga. Senaste uppgiften är 10 138 långtidsarbetslösa – det kom till 590 bara förra veckan.

Innehållet i garantin handlar i stort sett bara om ökade krav på att söka jobb. Man ska vara på arbetsförmedlingen 30 timmar i veckan. Det är sänkt a-kassa för ungdomar, en snabbare sänkning för ungdomar än för andra grupper. Hur har arbetsmarknadsminister Littorin mage att kalla detta för en garanti för ungdomar?

Anf. 34 Arbetsmarknadsminister SVEN OTTO LITTORIN (m):

Fru talman! Låt mig påminna Luciano Astudillo om det mörka hål som den förra regeringen lämnade efter sig när det gäller ungdomsarbetslösheten. Över 100 000 ungdomar under 24 står utanför arbetsmarknaden, som ett direkt resultat av den politik Luciano Astudillo nu återigen försöker argumentera för. Med all respekt, men där går min gräns.

Jobbgarantin för unga innebär 2,8 miljarder i satsning för att hjälpa dem som befinner sig längst ifrån arbetsmarknaden bland de unga att komma tillbaka i ett arbete. Det handlar om 30 timmars stöd och råd och coachning just för att de ska bli anställningsbara på arbetsmarknaden.

Låt mig också korrigera Luciano Astudillo på en punkt. Arbetslösheten bland unga sjunker just för tillfället. Det gäller också långtidsarbetslösheten bland de yngre. Det som har hänt är att man har gått från att vara fast i programåtgärder till den öppna arbetslösheten. Det förklarar en

del av det som vi ser i Ams statistik. Men totalt sett sjunker arbetslösheten bland unga.

De åtgärder vi nu genomför är precis de åtgärder som man med stor framgång genomförde i Danmark för att få ned ungdomsarbetslösheten så kraftfullt som man fick. Det är dansk *flexicurity* på svenska.

Prot. 2006/07:94

19 april

Frågestund

Anf. 35 LUCIANO ASTUDILLO (s):

Fru talman! Låt mig börja med att påminna Littorin om att valrörelsen är över och att det är dags att regera. I den så kallade ungdomsgarantin, som ni nu levererar, avsätter ni resurser för en grupp på runt 30 000 ungdomar. Här pratar Littorin om mörka hål och 100 000 ungdomar. Då är det ju väldigt lite han gör.

Därutöver kan man kolla på de utredningar som Littorin själv har beställt till Arbetsmarknadsdepartementet. De fångar in en grupp på 50 000 ungdomar som saknar gymnasieutbildning och är arbetslösa. De behöver inte bara matchas mot de jobb som finns, utan de behöver rustas med arbetsmarknadsutbildningar, praktik och yrkesutbildningar. De behöver stöd och inte bara mer jobbsökeri, för det finns redan. Problemet är att de ofta saknar det där lilla extra. Lämna valrörelseretoriken åt sidan, Littorin, och börja regera!

Anf. 36 Arbetsmarknadsminister SVEN OTTO LITTORIN (m):

Fru talman! Med all respekt är det precis det vi gör, och det gör vi genom att se till att förbättra matchningsfunktionen för de unga som nu befinner sig nära arbetsmarknaden. Det är de som nu snabbt går tillbaka i arbete. Det andra gör vi för dem som just behöver den hjälp som Luciano Astudillo efterlyser. Vi lägger 2,8 miljarder samtidigt som vi erbjuder dem 30 timmars stöd, råd, utbildningsinsatser och vad det nu kan vara. Det är just det som den förra regeringen så kapitalt misslyckades med. Man låste i stället bara in de här ungdomarna i statistik och förvaringsåtgärder. Dessa ungdomar ger vi nu en reell chans att komma tillbaka på arbetsmarknaden.

(Applåder)

Den inrikespolitiska utvecklingen i Ryssland

Anf. 37 MATS JOHANSSON (m):

Fru talman! Min fråga går till utrikesministern och gäller den inrikespolitiska utvecklingen i Ryssland. Det är fjärde gången på ett halvår som jag tar upp den här saken i kammaren. Med tanke på färdriktningen riskerar det tyvärr att bli en följetong.

Vi kunde den gångna veckan i medierna följa hur oppositionens möjligheter att verka inför dumanvalet i höst ytterligare beskärs. Fredliga demonstrationer slås ned med våld och massgripanden när tusentals poliser sätts in mot människor som nyttjar sin rätt att protestera mot makten. Det är en rätt som vi betraktar som självklar i vårt land men som inte är det i Ryssland. Och detta sker vid sidan av mordet på journalister, strypning av frivilligorganisationerna och trakasserier av regimkritiker.

Min fråga till utrikesministern blir därför hur han bedömer denna färdriktning, vilken betydelse den har för relationerna till Ryssland och hur den säkerhetspolitiska analysen av vårt närområde påverkas.

Anf. 38 Utrikesminister CARL BILDT (m):

Fru talman! Det var kanske lite mycket för en minut. Låt mig koncentrera mig på det som har inträffat under den allra senaste tiden, det vill säga det övervåld som vi konstaterade mot fredliga demonstranter i Moskva, i Sankt Petersburg och i Nizjnij Novgorod.

Det som har gjorts i den delen är att den europeiska unionen, ordförandeskapet, har gjort ett mycket tydligt uttalande. Vi gjorde samma uttalande från UD:s sida. Jag kommenterade också det hela på min blogg – vilket intresse detta nu må ha för omvärlden. Vi uttryckte vår starka oro över den uppenbarliga nervositet från myndigheternas sida som detta övervåld är ett uttryck för.

Jag kan försäkra att saken kommer att tas upp från den europeiska unionens sida när vi träffar den ryske utrikesministern Lavrov i början av nästa vecka och också i de andra bilaterala kontakter som kommer att vara under den närmaste tiden. Därmed inskränkte jag mig till just den frågan.

Anf. 39 MATS JOHANSSON (m):

Fru talman! Tack utrikesministern för svaret! Jag tolkar det som en välkommen markering mot den fara som jag och många andra menar ligger i färdriktningen i Ryssland. Jag tror också att det är bra att våra baltiska vänner får höra oss ventilera den oro vi känner för deras situation i ljuset av den ryska upprustning som signalerats vid sidan av det skärpta inrikespolitiska läget.

När jag säger sådant här brukar jag här i kammaren och i spalterna beskyllas för gammal rysskräck. Men jag vill betona att det inte är Lenins och Stalins Ryssland vi talar om utan Putins och att det är dagens faktiska händelser och inte gårdagens som vi känner oro för.

Anf. 40 Utrikesminister CARL BILDT (m):

Fru talman! Jag vill bara tillägga att det finns mycket starka skäl för oss från svensk sida, från Europeiska unionens sida, från Europarådets sida – vi kommer ju att överta ordförandeskapet där – att mycket noga följa utvecklingen inför det kommande valet till duman, det ryska parlamentet, i december och därefter självfallet det ryska presidentvalet i februari, mars kommande år.

Ryssland är ett land som är medlem av Europarådet. Det är inte något asiatiskt land. Det är ett europeiskt land med de rättigheter för medborgare, de krav på öppenhet och de värderingar som detta förutsätter. Vi ska utnyttja alla de mekanismer som finns för att noga följa utvecklingen och kommentera den när det finns anledning till det.

Anf. 41 PER BOLUND (mp):

Fru talman! Jag har en fråga till infrastrukturministern, och den gäller trängselskatten i Stockholm.

I propositionen, som kom nyligen, står det att man ska föra överskottet från trängselskatten till en särskild fond som ska finansiera vägbyggen i Stockholmsregionen. Det står däremot ingenting om vilka principer som ska styra fördelningen av de här pengarna, till vilka vägbyggen de ska gå och hur det ska ske. När det gäller den ordinarie finansieringen av vägar är det väldigt hårt styrt att man ska prioritera de mest samhällsekonomiskt lönsamma vägarna. Då är frågan om samma principer kommer att styra fördelningen även av de pengar som fonderas från trängselskatten.

Jag har också en fråga omkring styrningen av trängselskatten, som i dag ligger på nationell nivå. Under Stockholmsförsöket var det en återkommande kritik från den borgerliga sidan om att man borde föra över det till lokal nivå.

Ännu så länge har vi inte sett några initiativ för att föra över makten till lokal och regional nivå. När kommer de initiativen?

Anf. 42 Statsrådet ÅSA TORSTENSSON (c):

Fru talman! Mycket riktigt kommer trängselskatten att införas från och med halvårsskiftet. Enligt alliansens tidigare löften kommer man att prioritera vägar och vägsatsningar för att det ska flyta bättre, både för kollektivtrafiken och för transporterna på vägarna. Parallellt med detta pågår nu ett arbete som Carl Cederschiöld gör som inkluderar en överenskommelse om vad det är för infrastrukturesatsningar som man ska prioritera, just så att det blir en dialog och en relation både med Stockholms stad och Stockholmsregionen om vad det är för infrastruktur som ska satsas på med anledning av att trängselskatten återinförs.

Det ställdes två frågor, men jag tror att min talartid är slut nu.

Anf. 43 PER BOLUND (mp):

Fru talman! Det var inget särskilt tydligt svar. Det rimliga är att om man fonderar pengar som går över statskassan borde rimligtvis samma principer gälla för fördelningen, att man ska prioritera de samhällsekonomiskt lönsamma projekten. Annars blir det här ett sätt att kringgå de beslut som väldigt tydligt har tagits från riksdagens sida där man säger att det ska vara samhällsekonomiskt lönsamma projekt som ska prioriteras först. Sedan går man ned på listan. Att då ha någon slags smitväg för att bygga icke lönsamma projekt känns väldigt underligt i det här sammanhanget. Så jag hoppas att infrastrukturministern kan intyga att ni kommer att ha någon form av styrning av hur även de här pengarna används. Annars har man gått ifrån de principer som riksdagen har bestämt ska gälla för väginfrastrukturprojekt.

Anf. 44 Statsrådet ÅSA TORSTENSSON (c):

Fru talman! Återigen: Det här är en dialog och en samverkan mellan Stockholms stad och Stockholmsregionen för att göra rätt prioritering. I princip är de flesta vägarna runt Stockholm av en mycket tydlig samhällsekonomisk karaktär som faller inom de här ramarna.

Nu ska jag passa på att svara på den andra frågan som inte ställdes igen. Det pågår ett arbete just i syfte att överföra ansvar, befogenheter och möjligheter att ta ut den typen av trängselavgifter på regional nivå. Det är helt i linje med vad alliansen har pläderat för och arbetar för.

Satsning på forskning

Anf. 45 MARIE GRANLUND (s):

Fru talman! I valrörelsen hade Folkpartiet en valaffisch som sade: Äntligen Nobelpris till Sverige. Storsatsning på forskning gav resultat.

Därefter modifierade man detta något. Lars Leijonborg har därefter uttryckt: Jag kan inte lova Nobelpris till Sverige. Men jag kan lova en storsatsning på forskning, och jag är rätt övertygad om att det vi gör nu är den största forskningssatsning som någon regering gjort mellan två forskningspropositioner.

Av detta bidde det en tumme. Av att ha lovat att den civila forskningens ska öka 1 procent minskar den i stället. Enligt SCB minskar satsningen på forskning innevarande år med ½ miljard, 100 miljoner kronor mindre till universitet och högskolor. Jag skulle vilja fråga utbildningsministern när den stora satsningen på forskning kommer så att man kan uppfylla sina vallöften.

Anf. 46 Utbildningsminister LARS LEIJONBORG (fp):

Fru talman! Jag tackar för frågan. Det är ett bra tillfälle att klargöra detta. Marie Granlund blandar ihop en hel del saker i sin fråga. En forskningssatsning som man presenterar sträcker sig ju över flera år. Det som jag sade då, att det är den största forskningssatsning som har gjorts mellan två forskningspropositioner, gäller definitivt. 2008, alltså nästa år, kommer forskningen i Sverige att tillföras i storleksordningen 2 miljarder kronor utöver nivån i år. Jag vill påpeka att i vårpropositionen kom det ytterligare ¼ miljard utöver det vi har talat om tidigare.

Mina tjänstemän på Utbildningsdepartementet var lite förvånade över uppgifterna från SCB som man inte riktigt kände igen. Det har delvis tekniska skäl. Man lär till exempel inte räkna forskarutbildning till forskning, och en mycket stor del av det vi satsade i år gick till forskarutbildningen. Alla vet att doktoranderna är forskningens frontsoldater. Våldigt mycket av vad de gör är i praktiken forskning. Så jag vill nog hävda att det vi har lovat är vi på väg att införa.

Anf. 47 MARIE GRANLUND (s):

Fru talman! Jag vill tacka utbildningsministern för svaret. Det klargör ju att det här vallöftet inte kommer att uppfyllas. Utbildningsministern, som inte var utbildningsminister då i valrörelsen, sade att den civila forskningen skulle öka med 1 procent av bnp. Om detta ska uppfyllas måste ungefär 5–6 miljarder till tillföras under den här mandatperioden.

Frågan är när detta kommer så att man ska kunna uppfylla det som man sade i valet att man skulle göra för att få fler Nobelpristagare.

Prot. 2006/07:94
19 april

Anf. 48 Utbildningsminister LARS LEIJONBORG (fp):

Fru talman! Som alla här är medvetna om har det bara gått ett halvår sedan valet, och det är tre och ett halvt år kvar. Det är ett antal budgetpropositioner, och framför allt är det den stora forskningspropositionen som kommer att läggas fram nästa år. Vi är väl medvetna om vad vi sade. Jag vill återknyta till diskussionen om i år. Det som gäller i år är ju i allt väsentligt det som Socialdemokraterna bestämde för forskningen. Det vi gjorde för 2007 var ganska marginellt. Det var en ökning, så hade inte den kommit hade SCB-siffrorna som Marie Granlund talar om varit ännu sämre.

Jag tycker inte att vi ska virra bort begreppen. Denna regering satsar på forskning, för vi är övertygade om att det är strategiskt för Sverige.

Frågestund

Utbildningspolitiken

Anf. 49 ULRIKA CARLSSON I SKÖVDE (c):

Fru talman! Jag vill också ställa min fråga till utbildningsminister Lars Leijonborg. I Allians för Sveriges rapport som heter *Mer kunskap – en modern utbildningspolitik* står det: Ett kunskapssamhälle fordrar specifika villkor för att vara långsiktigt hållbart, flexibelt och nyskapande.

Centerpartiet har varit drivande i att högre utbildning ska vara tillgänglig för alla, både när det gäller geografi, studiebakgrund med mera. Vi har varit med om att bygga ut högre utbildning i hela landet, och i höstens budget var vi med och gjorde satsningar på att utveckla kvaliteten i den högre utbildningen. Vilka prioriterade satsningar är utbildningsministern beredd att göra för att säkerställa att vi även i framtiden har utbildning av hög kvalitet i hela landet?

Anf. 50 Utbildningsminister LARS LEIJONBORG (fp):

Fru talman! Det är en enormt viktig fråga som vi jobbar väldigt mycket med. Det kom uppgifter i dag från Högskoleverket som visar att många studenter tycker att det är för lite handledning och att det ställs för lite krav. Man skulle kunna klara av sin utbildning mycket fortare om det till exempel fanns fler lärare. Det har vi dragit slutsats av. Vi har avbrutit den platsexpansion som var planerad och satsar i stället på kvalitet. Det ska naturligtvis komma över hela landet. Vi ska ha fördelningsnycklar som gör att också de mindre högskolorna får sin rättvisa andel av detta, för de gör ett oerhört viktigt jobb, bland annat just för att bredda rekryteringen som ju är en väldigt viktig aspekt.

Anf. 51 ULRIKA CARLSSON I SKÖVDE (c):

Fru talman! Jag tackar för svaret. Vid de mindre högskolorna kan man se hur mycket forskningen betyder för det omgivande samhället. En forskande högskola har helt andra möjligheter att samverka med omvärlden och erbjuda kompetens som leder till tillväxt också utanför storstadsregionerna. Därför är det viktigt att de mindre högskolorna i framtiden får möjlighet att utveckla sin forskning. På flera håll har man profilerat

sig och satsat hårt på några forskningsområden och därmed ökat kvaliteten ytterligare för att hålla både nationell och internationell standard. Jag vill ge ett exempel.

Vid Högskolan i Skövde har man nyligen inrättat två starka forskningsmiljöer, en i systembiologi och en i informationsteknologi. Man har insett att man inte kan ha samma bredd som de större universiteten, och genom att välja några områden kan man åstadkomma den kvalitet som behövs för att bli konkurrenskraftig även gentemot universiteten inom dessa områden. Hur kan utbildningsministern garantera att forskningen framöver kan bedrivas vid alla högskolor och universitet i Sverige där man har visat hög kvalitet?

Anf. 52 Utbildningsminister LARS LEIJONBORG (fp):

Fru talman! I det dokument från alliansen som Ulrika Carlsson citerade ur framhålls väldigt tydligt att det inte är politikens uppgift att bestämma vilka forskningsprojekt som ska ges stöd.

Det är lite svårt att svara på hur jag kan garantera att en viss forskning kan fortsätta. Det kan jag ju inte. Förutsättningen är att de som fördelar forskningsmedlen bedömer att en forskning är så stark att den hävdar sig i konkurrens.

Jag kan, tillsammans med Ulrika Carlsson, medverka till att den totala ramen blir sådan att vi totalt sett satsar mer på forskning i Sverige. Som framgick av mitt förra svar är ju det vår absoluta inriktning. Ju större ramen blir desto större blir möjligheten för alla högskolor att hävda sig väl.

Hastighetsbegränsningar för att minska koldioxidutsläppen

Anf. 53 PETER PEDERSEN (v):

Fru talman! Jag ställer min fråga till infrastrukturminister Åsa Torstensson.

Numera anser de flesta seriösa politiker att vi måste ta klimathotet på allvar och vidta åtgärder för att komma till rätta med problemen. Vi har satt upp mål för klimatpolitiken i Sverige, och tuffa mål inom EU är på gång. Vi har en nollvision i trafiken.

Regeringen har lagt fram ett förslag till nya hastighetsgränser där man i det ena fallet säger att man förutsätter att Vägverket lämnar ett förslag som innebär att koldioxidutsläppet inte ökar utan ligger kvar eller minskar. Det är nödvändigt om man inte ska öka klimatpåverkan. Det är självklart.

Min fråga är: Kan man indirekt tolka detta som att det kommer att innebära att de generella hastigheterna i trafiken kommer att minska?

Anf. 54 Statsrådet ÅSA TORSTENSSON (c):

Fru talman! Regeringen har, mycket riktigt, lagt fram en proposition som snart ska hanteras i riksdagen med anledning av de transportpolitiska målen att minska antalet dödade i trafiken. Vägverket har som underlag en utredning för att påvisa om det går att hitta rätt hastighet till rätt vägstandard. Om vi kan göra det kan vi minska antalet dödade med mellan 40 och 50 per år.

Förslaget gäller att hitta hastighetsgränser med tiosteg. Som jag sade gäller det att hitta rätt hastighet för rätt vägstandard. I princip har vi en väldigt dålig vägstandard här i landet. Vi ska använda 70-, 80- och 60-stegen så att vi hittar rätt hastighet för den standard som finns i landet.

Prot. 2006/07:94
19 april

Frågestund

Anf. 55 PETER PEDERSEN (v):

Fru talman! Jag konstaterar att ministern, liksom alla övriga borgerliga trafikpolitiker, har väldigt svårt att rakt ut säga att om man ska kunna leva upp till målet för koldioxidutsläppet, nämligen att det ska vara oförändrat eller minska, innebär det att hastigheten i genomsnitt ska vara oförändrad eller sjunka med de nya hastighetsbegränsningarna.

Jag skulle vilja att någon borgerlig politiker förklarar för mig hur det går till om man generellt ökar farten i trafiken och samtidigt bevarar eller minskar koldioxidutsläppen.

Jag hoppas att ni menar vad Vägverket och NTF säger, nämligen att om detta ska genomföras innebär det att man generellt ska sänka farten, även om man på några ställen höjer den.

Anf. 56 Statsrådet ÅSA TORSTENSSON (c):

Fru talman! Jag tror inte att Peter Pedersen uppfattade vad jag sade. Vi har ett vägnät som till stor del är väldigt olycksdrabbat. Det handlar om att hitta rätt hastighet till rätt vägstandard och en acceptans hos trafikanterna så att de håller hastigheterna och känner att det är rätt hastighet i förhållande till standarden.

Jag tror också att det är viktigt att ge möjlighet att höja hastigheten där vägstandarden är bra och där man har åtgärdat för ett olycksfritt och säkert trafikflöde. Därför ges det möjlighet att höja, men upprinnelsen är naturligtvis att vi har olycksdrabbade vägar där man behöver sänka.

Uppdraget är att inte öka utsläppen. Med tanke på hur vägstandarden är runt om i landet tror jag att Peter Pedersen vet att det handlar om att sänka hastigheten för att hitta rätt nivå på de olycksdrabbade vägarna.

Skatteavdraget för hushållsnära tjänster

Anf. 57 FREDRIK OLOVSSON (s):

Fru talman! Jag har en mer övergripande fråga till Lars Leijonborg.

Regeringen har lagt fram sitt förslag om skatteavdrag för hushållstjänster. Det är ytterligare ett orättvist skatteförslag som gynnar höginkomsttagare. Ett skäl till att det blir så orättvist är att regeringen har valt att tillåta extremt stora avdrag. En förmögen familj kan genom att handla hushållstjänster för 200 000 kronor om året – det motsvarar i princip en hel årslön för många vanliga människor – sänka sin skatt med 100 000 kronor.

Jämfört med Finland eller Belgien är taket för det svenska avdraget mer än dubbelt så högt, 150 procent.

Jag vill fråga Lars Leijonborg varför regeringen har valt en så extrem höginkomsttagarprofil på avdraget.

Anf. 58 Utbildningsminister LARS LEIJONBORG (fp):

Fru talman! Ett enkelt svar är att regeringen gör det som alliansen har lovat. Det här var ett mycket tydligt vallöfte just på denna nivå. Det är också det vi går in till Europeiska unionen och begär tillstånd att få genomföra.

Vi gör det av två grundläggande skäl.

Vi gör det för att de familjer som kan utnyttja detta ska få en högre livskvalitet, bättre jämställdhet, kunna fungera bättre på jobbet och kunna fungera bättre med sina barn.

Vi gör det också för att flera människor ska komma i jobb så att svarta jobb blir vita jobb. Då kanske vi får flera jobb över huvud taget, vilket som bekant är den övergripande prioritet vi har i den här regeringen.

Vi gör vad vi har lovat. Vi gör det för att få fart på jobben.

Anf. 59 FREDRIK OLOVSSON (s):

Fru talman! Det var väl inte riktigt svar på frågan. Jag undrade varför just Sverige ska ha ett system som extremt gynnar höginkomsttagare. Det ska naturligtvis läggas till alla andra skatteförändringar som också gynnar dem som är rika eller har höga inkomster.

Frågan är: Varför ska det svenska systemet vara så mycket generösare för dem som är rika jämfört med andra system i Europa? I en internationell jämförelse är det här extremt.

Anf. 60 Utbildningsminister LARS LEIJONBORG (fp):

Fru talman! Man kan naturligtvis alltid diskutera sådana här gränser. Det som är intressant är att för varje krona som utnyttjas av detta avdrag skapas sysselsättning. Det är i alla fall vita jobb – möjligen är en del av dem nu svarta. Det är vit sysselsättning som skapas. Jag tycker inte att man behöver vara så jättebekymrad.

Att vi gör detta beror framför allt på att vi vill att familjer i mer vanliga inkomstlägen ska kunna utnyttja den här möjligheten. Många familjer med två heltidsarbetande föräldrar tycker att det är väldigt jobbigt att få livspusslet att gå ihop. Att få fram hushållstjänster till rimligare priser är ett sätt att höja livskvaliteten och skapa ny sysselsättning. Det tycker jag är hedervärda ambitioner.

Reglering av bredbandsmarknaden

Anf. 61 ANNELIE ENOCHSON (kd):

Fru talman! Jag vill ställa en fråga till infrastrukturminister Torstensson.

Den 15 februari i år lämnade Post- och telestyrelsen ett förslag till bredbandsstrategi till regeringen. I förslaget konstaterade PTS att det finns problem med hur bredbandsmarknaden fungerar i dag och att det är svårt för konkurrenter till Telia Sonera att komma in på det så kallade accessnätet på samma villkor som Telia Sonera.

PTS föreslog att man skulle genomföra en separation av nätet för att garantera transparens och likabehandling. Att Telia Sonera inte alltid

skött sig så bra bekräftades i går när Anders Igel och Anders Bruse på DN Debatt lovade att de skulle bättra sig.

Min fråga till infrastrukturministern är: Vilka slutsatser drar regeringen av PTS förslag till bredbandsstrategi och den debatt som har varit kring Telia Soneras accessnät? Kommer regeringen att genomföra några åtgärder?

Prot. 2006/07:94
19 april

Frågestund

Anf. 62 Statsrådet ÅSA TORSTENSSON (c):

Fru talman! Tack för frågan. Post- och telestyrelsen lämnade en rapport om en möjlig bredbandsstrategi till regeringen för några månader sedan med ett antal förslag på hur man kan gå vidare med strategin. Post- och telestyrelsen har konstaterat att marknaden för bredbandstjänster inte fungerar tillfredsställande.

En av de åtgärder som man föreslog var en vertikal separering så att tillgången till accessnätet eller kopparnätet skulle bli mer konkurrenstillgängligt och därmed bättre.

Regeringen har därför i dag beslutat att ge Post- och telestyrelsen i uppdrag att utreda förutsättningarna för och lämna förslag till en ny reglering som gör det möjligt för Post- och telestyrelsen att ålägga den som är dominant aktör att genomföra en vertikal separation just för att säkerställa en öppenhet och en transparens.

Anf. 63 ANNELIE ENOCHSON (kd):

Fru talman! Jag tackar statsrådet för svaret. Jag tror att det är bra att man börjar titta på denna fråga. Men jag undrar varför man väljer att göra en vertikal separation. Varför gör man inte en strukturell som innebär att man lägger dem i två olika bolag?

Anf. 64 Statsrådet ÅSA TORSTENSSON (c):

Fru talman! Det blir kanske ett lite teoretiskt språk här. Både en strukturell och en så kallad funktionell separation är detsamma som det som jag sade om en vertikal separation. Det är en av anledningarna till att regeringen inte vill binda sig för en speciell modell. Men vi lägger tydligare fokus på det som har diskuterats om säkerställande, likabehandling och transparens för att på det sättet stärka konkurrensen och möjligheterna för att ytterligare bygga ut bredband och bredbandstjänster till alla hushåll i det här landet eftersom Sverige har halkat ned på listan när det gäller detta och inte längre ligger i topp. Vi ser en stor möjlighet att utveckla detta och skapa bättre möjligheter för våra konsumenter och för hushållen att få ytterligare bredbandsutbyggnad i det här landet.

Torskfisket i Östersjön

Anf. 65 JAN-OLOF LARSSON (s):

Fru talman! Häromdagen sade statssekreteraren i Jordbruksdepartementet att torskbeståndet i Östersjön är räddat.

Eskil Erlandsson är just hemkommen från de senaste överläggningarna inom EU där bland annat torskrågan diskuterades. Jag hoppas att ministern har blivit informerad av statssekreteraren om det ljusa läget på torskfronten.

En fråga som diskuterades vid den senaste överläggningen och som man ska återkomma till nästa gång handlar om stoppdagar och hur dessa ska förläggas, så kallade *effort*-begränsningar. De ska också på förslag från Sverige kombineras med så kallade fiskedagar eller havdagar. Det är ett system som man diskuterar att ha på västkusten.

Nu undrar jag om ministern kan svara på hur man ska kunna kombinera dessa två system, ett system med stoppdagar och ett system med havdagar. Det skulle vara intressant att få reda på.

Anf. 66 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Fru talman! Det är riktigt att frågan om utvecklingen av torskbeståndet speciellt i Östersjön under de senaste ministerrådsmötena har varit föremål för många och breda diskussioner. Anledningen till det är att vi kom överens om en begränsning av kvoten på vårt möte under hösten förra året, innebärande att begränsningen blir större om vi inte får tillstånd en återhämtningsplan. I detta arbete ingår att hitta lämpliga åtgärder så att man kan kombinera ett system med stoppdagar och havdagar, vilket skulle hjälpa bland annat det kustnära fisket att upprätthålla sin verksamhet. Detta i sin tur är viktigt, som jag ser det, därför att detta fiske ofta är kombinerat med annan verksamhet, till exempel turistverksamhet, vilken ger mycket utkomst och sysselsättning i vårt land.

Anf. 67 JAN-OLOF LARSSON (s):

Fru talman! Att kustfisket är viktigt har vi varit överens om i denna sal under många år. Men vi har kanske allihop varit lika dåliga på att åtgärda det.

När det gäller att kombinera havdagar och stoppdagar är det i dag så att när man fiskar på kvot och har ett antal stoppdagar så har kustfisket hur många havdagar som helst, utöver stoppdagarna. Men om det ska införas fler stoppdagar och om det ska införas havdagar blir det ytterligare begränsningar för kustfisket.

Jag förstår inte hur ministern ska kunna kombinera dessa två system om man inte bara ska ha havdagar för kustfisket.

Anf. 68 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Fru talman! Eftersom vi ännu inte har ett utkast till en förvaltningsplan för Östersjön går det egentligen inte att svara på den framställda frågan. Jag konstaterar bara att de ministrar som diskuterar denna fråga, och det är i första hand ministrarna från länderna runt Östersjön, har ambitionen att kombinera kvotsystem, stoppdagar och havdagar på ett sätt som gör att vi i första hand värnar det kustnära fisket. Detta kan i sin tur innebära att bara ett av dessa tre system tillämpas för dem som har båtar under till exempel tolv meter. Men eftersom vi inte har något konkret förslag på bordet är frågan i sig omöjlig att besvara.

Egenanställning

Anf. 69 HANS ROTHENBERG (m):

Fru talman! Min fråga riktar sig till arbetsmarknadsminister Littorin.

Den gängse synen i arbetslivet är att trygghet hör samman med tillsvidareanställning, heltidsarbete och månadslön. Därutöver är alternativet att driva eget företag, vilket ofta är förenat med ett stort personligt risktagande. Samtidigt konstaterar vi tyvärr att det startas allt färre nya företag i Sverige jämfört med övriga Europa.

Egenanställning brukar kallas den tredje vägen till jobb och innebär att den enskilde erbjuds anställning i så kallade egenanställningsföretag för att starta och yrkesmässigt driva egen företagsverksamhet inom service- och tjänstesektorn. Vinsterna för den enskilde är snabb och enkel verksamhetsstart, och vinsterna för samhället är att fler människor kommer i egenförsörjning. Dessutom minskas andelen svartjobb.

Min fråga är: Hur ser arbetsmarknadsministern på egenanställning som metod för att få människor i arbete, bryta utanförskapet och stimulera nyföretagande?

Anf. 70 Arbetsmarknadsminister SVEN OTTO LITTORIN (m):

Fru talman! Det finns en projektverksamhet som heter Egenanställning. Jag har tyvärr inte haft möjlighet att besöka dem än, men jag känner till projektet, och jag har läst en del om det. Som jag minns det är det delvis finansierat med *Equal*-pengar, alltså pengar från den europeiska socialfonden. Och en hel del av den verksamhet som man har bedrivit har man också bedrivit i nära samarbete med till exempel ett ganska stort antal arbetsförmedlingar, andra myndigheter och organisationer på arbetsmarknaden runt omkring för att erbjuda en bra plattform.

Erfarenheterna är, precis som Hans Rothenberg säger, väldigt goda. Och vi behöver många vägar till och tillbaka till arbetsmarknaden. Detta är en väg, den är viktig, och den har visat sig fungera. Man skulle nästan kunna kalla det institutionaliserat egenföretagande, det vill säga att man får det stöd och den hjälp som man annars har ganska svårt att få. Jag är väldigt positiv till denna verksamhet.

Anf. 71 HANS ROTHENBERG (m):

Fru talman! Jag tackar för svaret. I fredags genomfördes en internationell konferens här i Stockholm om just egenföretagande, och många exempel runt om i Europa visades upp. Dessutom var representanter från svenska myndigheter, Försäkringskassan, arbetsförmedlingen och så vidare, med. Det var kanske inte helt förvånande att man märkte att det fanns en viss brist på flexibilitet att hantera denna tredje form av anställning. Man var varken fågel eller fisk utan väldigt mycket mittemellan.

Många människor som är i gång att starta företag eller verksamhet inom egenanställningsformen märker ofta problem med hantering av a-kassan och bristande flexibilitet att se om man är anställd, företagare eller någonting annat.

Min följdfråga till ministern är: Finns det några tankar om eller förslag på hur man ska kunna underlätta i regelverket för dessa människor?

Anf. 72 Arbetsmarknadsminister SVEN OTTO LITTORIN (m):

Fru talman! Det är oerhört viktigt som jag ser det att vi på ett ännu högre plan undanröjer systemhinder mellan våra olika myndigheter. Det gäller inte bara den här specifika frågeställningen, utan det gäller i övrigt inom arbetsmarknadspolitiken och inom förvaltningspolitiken i stort.

Till exempel när det gäller personer som är långtidsarbetslösa eller som är i behov av rehabiliteringsåtgärder eller av andra skäl behöver extra hjälp så är det fullständigt oacceptabelt och orimligt att de ska behöva anpassa sig efter de offentliga systemen och behöva slussas runt mellan Försäkringskassan, arbetsförmedlingen, sjukvården, kommunen och vad det kan vara. Det måste vara vårt ansvar att organisera den offentliga sektorn på ett sådant sätt att vi möter deras behov och snabbare hjälper dem tillbaka till arbete. Det är en generell åsikt som jag kommer att jobba för under resten av mandatperioden, och den gäller definitivt också i den här frågan.

UD:s agerande i fallet med fängslade svenskar i Etiopien

Anf. 73 MEHMET KAPLAN (mp):

Fru talman! Min fråga riktas till utrikesminister Carl Bildt. Sedan början av februari har fyra personer från Sverige hållits i ett militärfängelse i Addis Abeba i Etiopien – ett militärfängelse som man dessutom befarar ingår i det nätverk av hemliga fängelser som USA använder för att kunna hålla personer fångna och kunna förhöra dem utan omvärldens insyn. Inga anklagelser har riktats mot de här personerna, och de vet inte vad de är misstänkta för.

Fram till för en månad sedan hävdade UD att man inte hade någon aning om vilka dessa personer var och var de hölls. Men senare har det framkommit att UD faktiskt redan i slutet av januari visste det, utan att låta de anhöriga få veta något.

Vad håller UD på med, och vad avser utrikesministern att göra åt detta?

Anf. 74 Utrikesminister CARL BILDT (m):

Fru talman! Utrikesförvaltningen håller i sedvanlig ordning på med mycket. När det gäller ärenden som dessa är det nog viktigt av hänsyn till de personer som det handlar om att man kan hantera ärendena med en rätt betydande sekretess.

Jag kan försäkra att vi har haft en mycket hög verksamhetsnivå när det gäller kontakter med personerna i fråga, när vi har kunnat lokalisera dem – med de berörda myndigheter som kan finnas, med advokater i förekommande fall och, i ett av fallen, med en 17-årig flicka som vi fann vara gravid. Med henne etablerade vi mycket tidigt via olika kanaler kontakt och kunde sedan genom särskild diplomati se till att hon kunde komma till Sverige.

I de övriga fallen fortsätter, det kan jag försäkra frågeställaren om, verksamheten med en betydande intensitet. Det ligger dessvärre i sakens natur att det är mycket bestämda begränsningar för de informationer som jag kan lämna offentligt om det vi gör.

Anf. 75 MEHMET KAPLAN (mp):

Fru talman! Tack, utrikesminister Bildt! Av de olika kanaler som här nämns är en säkert Säpo.

I helgen framkom i ett program i Sveriges Radio att Säpo har utövat utpressning mot anhöriga till dem som hålls fängslade. Detta är väldigt

anmärkningsvärt. Det kan vara av typen ”ange dina landsmän så fixar vi loss din bror”.

En annan sak som utrikesministern har på sitt bord är detta med varför krishanteringen här hemma inte har fungerat när det gäller dessa fall. Varför har inte de anhöriga från första början informerats om att det har samordnats när det gäller informationen till dessa personer – mödrar och fäder – och kanske framför allt när det gäller att kunna ge dem en grund så att oron kanske inte behöver vara på den höga nivå som varit fallet?

Jag hoppas att utrikesministern också i fortsättningen håller en hög beredskap när det gäller detta ärende.

Anf. 76 Utrikesminister CARL BILDT (m):

Fru talman! Jag skulle inte säga att vi inte ska vara oroliga. Det ska vi vara i sådana här fall.

Vi har löpande konsulärt tillträde till de här personerna, senast i torsdags – om jag är rätt underrättad. Det har i ett tidigare skede varit kontakter med de anhöriga, och det har varit kontakter med de anhörigas advokat, så det har löpande varit kontakter av olika slag.

Det är riktigt som påpekas, att vi i ett visst skede har utnyttjat en möjlighet som fanns via Säkerhetspolisen att få konsulärt tillträde till ett antal av personerna, till tre av dem.

Det är så – om jag får göra den lite allmänna utvecklingen – att varje sådant här fall är speciellt. Varje fall kräver sina speciella insatser. Ibland kan det vara en Urban Ahlin som gör en förtjänstfull insats. Ibland kan det vara så att Säkerhetspolisen har kontakter som vi i övrigt inte har. Vi kommer att utnyttja alla de kontakter och alla de möjligheter som finns i konsulära fall som detta. Urban Ahlin eller Säkerhetspolisen, alla ska de ha ett tack för den hjälp som de ger.

Dialog med Norge om räkkvoter

Anf. 77 CHRISTINA AXELSSON (s):

Fru talman! Jag tänkte ställa en fråga till jordbruksministern. I november var vår jordbruksminister Eskil Erlandsson på ett fiskemöte i EU. Det här mötet föregicks naturligtvis av att vi hade en diskussion i EU-nämnden. Då diskuterade vi bland annat räkor, räkkvoter. Ministern sade då till mig att i stället för att ta upp det här på EU-mötet skulle det tas upp i en bilateral med Norge eftersom det var Norge som hade hand om just räkkvoterna.

Nu vill jag höra hur det gick med de där räkor.

Anf. 78 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Fru talman! Det har slutits ett avtal mellan den europeiska union som Sverige ingår i och Norge vad beträffar ett antal kvoter som vi gemensamt har att dela på. Det har inte inneburit att vi fått några räkor från Norge.

Anf. 79 CHRISTINA AXELSSON (s):

Fru talman! Förra gången vi hade den här diskussionen handlade det om att Sverige skulle få en ökad andel av den här kvoten. Det var det

som den här bilateralen med Norge egentligen skulle handla om. Ministern sade då till mig att det här skulle ske i närtid.

Nu har det snart gått ett halvår, Eskil Erlandsson, så jag undrar: Är det så att det har blivit någon bilateral med Norge angående mer räkffiske till Sverige, eller är det så att ministern faktiskt kom med en liten luring där?

Anf. 80 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c):

Fru talman! Det har varit en bilateral med Norge inom den europeiska unionens ram, av det skälet att vi ingår i den europeiska unionen och gör det med vårt fiske och vår fiskepolitik. Vi kan alltså inte förhandla ensidigt med Norge. Däremot har unionen använt Sverige i de förhandlingar som unionen har haft med Norge. För att få någonting måste man byta med någonting annat.

I den uppgörelse som är träffad mellan den europeiska unionen och Norge har man bland annat från fiskehåll framställt önskemål och sagt: Byt inte bort någonting för att få ytterligare räkffisker till Sverige!

Avpolitisering av universitets- och högskolestyrelserna

Anf. 81 TOBIAS KRANTZ (fp):

Fru talman! Den nya regeringen har haft två viktiga strävanden: dels att reformera utnämningsspolitiken, dels att öka självständigheten för universitet och högskolor – att byta utbildningsfabriken mot den fria akademien.

Båda dessa strävanden strålar samman i det initiativ som regeringen har tagit när det gäller att avpolitisera universitets- och högskolestyrelserna och att se till att universiteten och högskolorna själva får större möjligheter att bestämma vilka som ska styra dem.

Jag vet att det här initiativet är någorlunda färskt men skulle ändå vilja fråga utbildningsministern vilka erfarenheter som hittills finns av regeringens initiativ och av den reform som regeringen har genomfört.

Anf. 82 Utbildningsminister LARS LEIJONBORG (fp):

Fru talman! De här nya styrelserna ska börja gälla den 1 maj och kommer att utses nästa torsdag. Det är en offentlig handling vilka högskolorna och universiteten vill ha med där.

I går såg jag ett tv-inslag där det redovisades en del statistik. Jag tycker att vi ska vara väldigt nöjda med hur den här processen har fallit ut. Det var ju lite småstökigt tidigare. En del remissinstanser var inte överförtjusta över det förslag vi lade fram. Men nu verkar det ha blivit väldigt bra.

Det har kommit in förslag som innebär en kraftig avpolitisering av de här styrelserna, inget yrkesförbud för politiker. De duktiga politiker som högskolorna verkligen vill ha kommer att vara kvar. Men vi slipper de politrucker som trycks på uppifrån och som skickar en så olycklig signal vad gäller högskolans frihet.

Anf. 83 TOBIAS KRANTZ (fp):

Fru talman! Det är naturligtvis glädjande att den här reformen har fallit väl ut, åtminstone enligt de preliminära bedömningar som kan göras.

Samtidigt finns det skäl att också titta lite framåt. Det har påpekats i ett tidigare inlägg att vi har avverkat bara sex månader av den här mandatperioden. Tre och ett halvt år återstår.

Jag skulle vilja fråga utbildningsministern vilka ytterligare planer som finns när det gäller att stärka universitetens och högskolornas självständighet. Det kan naturligtvis handla om ytterligare regelförändringar. Men det gäller också den finansiella autonomin, den finansiella självständigheten – större möjligheter att disponera sina egna medel – och förhållandet mellan fakultetsmedel och medel som kommer utifrån både från andra offentliga finansiärer och från andra privata finansiärer.

Hur ser utbildningsministern på den utvecklingen? Finns det ytterligare planer på att stärka universitetens och högskolornas självständighet?

Anf. 84 Utbildningsminister LARS LEIJONBORG (fp):

Fru talman! Det är en otroligt viktig frågeställning som nu diskuteras i många länder. Inte minst i våra grannländer har man tagit steg i den riktning som Tobias Krantz talar om. I Finland blir högskolorna stiftelse-drivna. De kommer att förbli statligt ägda men får en friare ställning i förhållande till statsmakterna. I Danmark har man liknande tankar.

Jag har skrivit i propositionen att vi när den här reformen väl är avklarad ska tillsätta en utredning som får fundera på ytterligare steg. Det ska vi absolut göra.

Det är så som Tobias Krantz säger, att ett mer grundläggande förhållningssätt är att se till att den offentliga finansieringen av forskningen blir så generös att bara däri ligger ett frihetselement så att säga.

Man får så stora anslag tryggade under så lång tid att man känner att man själv fattar de strategiska forskningsbesluten och inte är beroende av politisk välvilja. Det är också, som jag framhållit i tidigare svar här, en väldigt viktig utgångspunkt för oss.

Anslag till väginvesteringar

Anf. 85 ULRICA MESSING (s):

Fru talman! Jag har en fråga till infrastrukturminister Åsa Torstensson.

Under tolv år i opposition hade samtliga borgerliga partier som nu ingår i regeringen alltid betydligt högre anslag för väginvesteringar än vad den dåvarande regeringen hade. Nu har Åsa Torstensson precis talat om för Peter Pedersen att det finns vägar i vårt land som är dåliga. Trots att vi dessutom har en konjunktur som är starkare än på länge – vi får gå tillbaka till början av 70-talet för att se lika starka tillväxtsiffror som vi hade förra året – har regeringen presenterat en vårproposition där man inte gör stora väginvesteringar. Man räknar inte upp anslagen. Det oroar oss socialdemokrater, men det oroar också många andra. Nutek har pekat på att man riskerar att missa en tillväxtpotential som motsvarar 50 miljarder kronor i Stockholmsområdet.

Min fråga till infrastrukturministern är naturligtvis om de borgerliga i opposition hade fel i tolv års tid när det handlar om behovet av väginvesteringar.

Anf. 86 Statsrådet ÅSA TORSTENSSON (c):

Fru talman! Alliansen gick till val på att skapa nya jobb och minska arbetslösheten. Det löftet har den här regeringen infriat. Nu minskar antalet arbetslösa. Vi skapar förutsättningar för att människor kommer i arbete. Vi skapar förutsättningar för nya jobb i alla delar av landet, med utveckling i alla dess delar och företag.

Parallellt med det här arbetet görs en översyn av den väg- och järnvägsplan som Ulrica Messing var ansvarig för. Jag vill faktiskt veta hur den ekonomiska ramen ser ut för alla de löften som gavs tidigare. Det ser inte speciellt bra ut. Vid halvårsskiftet får jag tillbaka de reviderade planerna från Väg- och Banverket. De har varit ute och remissbehandlats i olika regioner. Därefter kommer vi att hantera de remissvar som berör väg- och järnvägsutbyggnaden i det här landet.

Anf. 87 ULRICA MESSING (s):

Fru talman! När Åsa Torstensson går igenom de reviderade planerna tror jag att hon kommer att se att i modern tid finns det bara ett enda objekt som har blivit billigare än enligt planen. Det är sträckan mellan Ornäs och Tallen i Dalarna. Alla andra väginvesteringar och järnvägsinvesteringar har alltid blivit dyrare. Det har både tidigare regeringar och partierna i oppositionen också räknat med och därmed räknat upp anslagen.

Om nu alla vallöften är lika mycket värda kvarstår ändå frågan: Varför är inte investeringarna på vägsidan lika viktiga för er i regeringsställning som de var när ni var i opposition?

Anf. 88 Statsrådet ÅSA TORSTENSSON (c):

Fru talman! Det som är intressant är att socialdemokratin har gett ett antal löften runt om i landet om stora väginvesteringar som inte har en ekonomisk ram som gör att dessa går att genomföra. Det är svaret.

Parallellt med detta finns ett stort behov av att skapa bättre förutsättningar för att rädda vägar och det vägkapital som vi redan investerat. Ett stort hål finns på underhållssidan, något som Socialdemokraterna med tolv års regeringsinnehav har ett stort ansvar för.

Allt detta ingår i den plan som nu är ute på remiss och som vi kommer att återkomma med.

A-kassenivån för föräldrar under 25 år

Anf. 89 ANN-CHRISTIN AHLBERG (s):

Fru talman! A-kassan har försämrats i en rasande fart med den borgerliga regeringen. Nu i vårbudgeten tar ni nästa steg för att ytterligare försämma i a-kassan. Denna gång är det bland annat föräldrar under 25 år. Man sänker ersättningar mycket tidigare till dem som är under 25 år och förälder än till dem som är 26 år och förälder.

Jag ställer mina frågor till Sven Otto Littorin: Var är det för skillnad mellan att vara förälder och 24 år och att vara förälder och 26 år? Är blöjorna eller maten billigare? Är försörjningsansvaret eller hyran mindre? Varför avser ni att ytterligare försämra a-kassan för den förälder som är under 25 år?

Prot. 2006/07:94
19 april

Frågestund

Anf. 90 Arbetsmarknadsminister SVEN OTTO LITTORIN (m):

Fru talman! En av de allra viktigaste delarna i den danska så kallade *flexicurity*-modellen – som har visat sig oerhört framgångsrik när det gäller att motverka arbetslöshet och framför allt att få ned ungdomsarbetslösheten mycket mer så att den är betydligt lägre i dag än arbetslösheten totalt sett i Danmark – var en kombination av åtgärder. En aktiv arbetsmarknadspolitik, precis som den vi har med jobbgarantin för unga, kombinerades med sänkta ersättningsnivåer i en trappa med en minskning som var lite snabbare för unga än för de äldre.

Skälen till detta är två. Det ena är att det är en betydligt kortare tid i arbetslöshet för dem som är yngre än för arbetslösheten totalt sett, ungefär 75 dagar totalt sett för arbetslösa och ungefär 30 dagar för dem som är under 25 år.

Det vi gör för ungdomar under 25 är att vi behåller 80-procentsnivån i 200 dagar, samtidigt som snittiden som arbetslös är 30 dagar.

Anf. 91 ANN-CHRISTIN AHLBERG (s):

Fru talman! Jag tycker inte att ministern svarade på min fråga. Unga människor har ofta en lägre lön, otryggare anställning och mer visstidsanställningar. Det i sin tur ger sämre ekonomiskt utgångsläge om man blir arbetslös. Varför ska de få ytterligare en orättvis behandling på grund av sin ålder om de blir arbetslösa och är föräldrar och under just 25 år? Behövs verkligen denna förändring i a-kassan i dessa dagar när det är högkonjunktur? Anser Littorin att det är rimligt och moraliskt riktigt att genomföra ett så diskriminerande förslag för föräldrar som är under 25 år?

Anf. 92 Arbetsmarknadsminister SVEN OTTO LITTORIN (m):

Fru talman! I Danmark är a-kassenivån för ungdomar 50 procent även om de har barn. Vi lyfter fram det danska *flexicurity*-systemet för att visa på en framgångsrik politik för att bekämpa arbetslösheten bland unga, men vi har valt att inte vara så drastiska. Vi har 80 procent under de första 200 dagarna.

Vi kan inte med hjälp av arbetslöshetsförsäkring reparera en misslyckad jobbpolitik som den förra regeringen förde under tolv år. Men vi måste se till att vi upprätthåller försäkringsmässigheten i arbetslöshetsförsäkringen och har en politik inriktad på arbete framför en politik inriktad på ersättning och stöd.

Investeringar för att förbättra trafiksituationen i Stockholm

Anf. 93 ANNA KINBERG BATRA (m):

Fru talman! Jag vill ställa min fråga till statsrådet Åsa Torstensson, och även jag tänkte beröra Stockholmstrafiken. Det räcker med att ta en

titt vid kaffemaskinen här utanför plenisalen för att se hur den nämnda fungerar. Det gör den nämligen knappast alls.

Som statsrådet själv tog upp har vi ett underhållsberg, och det var en långvarig brist på ledarskap under den regering som Ulrica Messing ingick i. Nu kom i alla fall 125 välbehövliga miljoner i vårpropositionen för nödvändigt arbete med pendeltågen, men fortfarande fattas det nödvändiga investeringar i bland annat förbifart, på både vägar och spår.

Mot den bakgrunden vill jag fråga statsrådet hur hon avser att jobba vidare med att lösa den här ganska akuta krisen. Den finns både här i Stockholms län och i infrastrukturministerns egen valkrets. Även om Cederschiöld väntar lite till kan vi redan nu gissa att det kommer att kosta ännu mer.

Anf. 94 Statsrådet ÅSA TORSTENSSON (c):

Fru talman! Situationen i Stockholm är, precis som Anna Kinberg Batra säger, kaotisk både för dem som pendlar med spårbunden trafik och för dem som använder sig av våra vägar. En del av den prioritering som alliansregeringen har gjort är att identifiera problemen och se till att Stockholm inte blir en propp. Fungerar inte kollektivtrafiken och fungerar inte trafiken runt Stockholm och i Stockholmsregionen är det en betydligt större region som drabbas. Pendlare kommer att leva i ständig frustration och osäkerhet om de kan åka till sitt arbete och så vidare. Därför har Banverket nu påbörjat en plan, och därför har vi gjort den prioriteringen att i vårpropositionen lägga in 125 miljoner till Banverket så att man undan för undan kan ta itu med bristen på underhållssidan och på kort tid få bättre kollektivtrafik i Stockholm.

Anf. 95 ANNA KINBERG BATRA (m):

Fru talman! Tack för svaret. Jag måste erkänna att jag håller med Ulrica Messing på en punkt, nämligen att bristerna i Stockholmstrafiken inte kostar miljoner utan miljarder. Det krävs betydligt mer än det viktiga arbete som är inlett med vårpropositionen.

Jag vill bara skicka med statsrådet att det här egentligen inte handlar om kostnader, eftersom infrastrukturinvesteringar faktiskt är en förutsättning för att skapa jobb och tillväxt.

Stockholmarna köar per år motsvarande en arbetsvecka mer än invånare i övriga landet. Under den veckan skulle man kunna jobba, vara med sin familj, skapa jobb, bidra till att arbetstillfällen kommer hit och så vidare, och det skulle naturligtvis ge intäkter som hela landet skulle ha nytta av. Därför vill jag bara skicka med: Se även den ekonomiska nyttan av infrastrukturen i både arbetet med höstbudgeten och i kommande trafikproposition!

Anf. 96 Statsrådet ÅSA TORSTENSSON (c):

Fru talman! Det är av just den anledning som frågeställaren Anna Kinberg Batra redogör för som alliansregeringen har prioriterat att ta fram en plan för att vidta åtgärder på underhållssidan, så att vardagen för pendlare i Stockholm på ganska kort tid kan bli bättre, att de kan vara säkra på att komma i tid och att tågen går när de ska. Men parallellt med detta finns det ett helt paket som Carl Cederschiöld arbetar med. Syftet är att både se över hela frågan om Citybanan och att nå en överenskom-

melse om finansiering, alternativ finansiering och att vidta rätt åtgärder vad gäller investeringar i vägar parallellt med rätt åtgärder på järnvägssidan – allt detta som under många år har eftersatts just i Stockholm.

Prot. 2006/07:94
19 april

Frågestund

Anf. 97 ANDRE VICE TALMANNEN:

Ett varmt tack till alla frågeställare. Vi hade kunnat fylla en hel timme till med frågor. Och varmt tack till alla statsråd som har ställt upp och svarat på frågorna.

Det är roligt att se så mycket publik.

Djurskydd

7 § (forts. från 5 §) **Djurskydd** (forts. MJU13)

Anf. 98 HELENA LEANDER (mp):

Fru talman! Alltför många djur behandlas i dag som om de vore någon sorts saker. Det har skapat en avgrundsklyfta mellan människor och djur. Men hur kommer det sig? Djur är ju trots allt även de levande och kännande varelser, precis som vi. Handlar det kanske om intelligensen? Handlar det om förmågan till abstrakt tänkande eller om självuppfattningen?

Säkert kan vi hitta flera egenskaper som de flesta människor besitter och som de flesta djur inte besitter. Däremot har jag svårt att hitta någon egenskap som alla människor men inga djur besitter. Trots allt finns det människor vars mentala förmågor som på grund av ålder eller hjärnskador mer liknar djurens, medan det finns djur som har väldigt högt stående intellektuella förmågor. När allt kommer omkring kanske det inte spelar så stor roll vad vi har för intellektuella förmågor.

Att moraliska skyldigheter förutsätter förmågan till moraliskt tänkande är ganska uppenbart. Men om även moraliska rättigheter ska förutsätta moraliskt tänkande innebär det till exempel att mänskliga spädbarn blir helt rättslösa, något som jag tror att inte någon i den här kammaren skulle acceptera.

När vi frågar oss vilka vi är skyldiga att ta moralisk hänsyn till har jag svårt att se något annat svar än att det handlar om ifall varelsen i fråga känner någon skillnad på hur den blir behandlad. Utsätter man någon för lidande spelar det ingen roll om varelsen i fråga är intelligent, social eller vad den nu är – den relevanta faktorn är förmågan att känna lidande.

När vi ser oss omkring i Sverige i dag kan vi inte blunda för att det är många djur som utsätts för ett avsevärt lidande. Jag säger absolut inte att alla djurägare är onda människor som njuter av att plåga sina djur, för självklart finns det många empatiska djurägare som verkligen månar om sina djur. Däremot säger jag att det finns djur i dag som inte har den rätt att skonas från onödigt lidande som djurskyddslagen faktiskt kräver.

Vi slår oss gärna för bröstet och säger att vi har världens strängaste djurskyddslagstiftning. Visst, vi säger i vår djurskyddslag att djur ska skyddas mot onödigt lidande och ska ha rätt att bete sig naturligt. Och skulle vi verkligen följa den rakt av vore det faktiskt lite radikalt. Men ingen lag blir strängare än dess tillämpningar. I dag kan smågrisar helt lagligt kastreras utan bedövning. Fortfarande sitter miljontals hönor i bur, även om de flesta burar nu har fått inredning. Slaktkycklingar kan vara så

sönderavlade att de knappt kan stå på benen, och får de välja föredrar de foder med tillsats av smärtstillande medel. Många djur får aldrig komma utomhus utan trängs ihop inomhus på begränsade utrymmen där de nästan inte alls har möjligheter till den stimulans och det naturliga beteende som de borde ha rätt till. Exempelen kan lätt bli många.

Tar man sig rätten att hålla djur får man också ta det ansvar som följer med det. Från Miljöpartiet har vi lagt fram ett antal förslag om hur djurens villkor ska kunna förbättras, så att djurskyddslagens fina ord om skydd mot lidande och möjlighet till naturligt beteende ska bli något mer än just fina ord. Djurskyddsmyndigheten har också arbetat hårt med att ta fram föreskrifter för att bättre spegla djurskyddslagens intentioner, men hur det går med detta arbete nu när regeringen lägger ned Djurskyddsmyndigheten återstår att se.

De flesta av våra förslag här i dag handlar helt enkelt om att förbättra villkoren för de djur som används. Men vi har också förslag om att helt förbjuda vissa former av utnyttjande av djur. Det handlar till exempel om sexuellt utnyttjande av djur, där vi till vår glädje noterar att Socialdemokraterna har anslutit sig till vår uppfattning. Djurcirkus är ett annat område där det är svårt att uppfylla djurskyddslagens krav, helt enkelt därför att man ger djuren ett kringflackande liv och väldigt små utrymmen där de har svårt att kunna bete sig naturligt.

Möjligheten att få använda djur på cirkus är väl knappast det som mänskligheten står och faller med. Men lite svårare är det onekligen när det gäller frågan om djurförsök. Det går inte att förneka att djurförsök har bidragit mycket till forskningen, även om den vetenskapliga kvaliteten i djurförsök jämfört med djurfria alternativ nu alltmer börjar ifrågasättas. Men tack och lov går forskningen på alternativ starkt framåt. Den utvecklingen vill vi verkligen stödja, så att de plågsamma djurförsöken successivt avvecklas och ersätts med djurfria metoder. Under tiden är det självklart viktigt att de djur som ändå används i forskning utsätts för så lite lidande som möjligt.

Fru talman! Djuren har ingen rösträtt. De har inga egna riksdagsledamöter som kan föra deras talan. Därför blir de lätt överkörda när andra intressen står emot dem. Men jag vill ändå vädja till er att ta djurens intressen på allvar när vi ska rösta i dag.

Överläggningen var härmed avslutad.
(Beslut fattades under 9 §.)

Ajournering

Kammaren beslutade kl. 15.08 på förslag av andre vice talmannen att ajournera förhandlingarna till kl. 17.00 då votering skulle äga rum.

Återupptagna förhandlingar

Förhandlingarna återupptogs kl. 17.00.

UbU10 Vuxenutbildning och kvalificerad yrkesutbildning

Punkt 1 (Övergripande frågor om vuxenutbildning)

1. utskottet

2. res. 1 (s)

Votering:

152 för utskottet

113 för res. 1

84 frånvarande

Kammaren biföll utskottets förslag.

Partivis fördelning av rösterna:

För utskottet: 80 m, 19 c, 20 fp, 18 kd, 1 v, 14 mp

För res. 1: 98 s, 15 v

Frånvarande: 32 s, 17 m, 10 c, 8 fp, 6 kd, 6 v, 5 mp

Punkt 5 (Svenska för invandrare [sfi])

1. utskottet

2. res. 4 (s, v)

Votering:

152 för utskottet

113 för res. 4

84 frånvarande

Kammaren biföll utskottets förslag.

Partivis fördelning av rösterna:

För utskottet: 1 s, 79 m, 19 c, 20 fp, 19 kd, 14 mp

För res. 4: 96 s, 17 v

Frånvarande: 33 s, 18 m, 10 c, 8 fp, 5 kd, 5 v, 5 mp

Luciano Astudillo (s) anmälde att han avsett att rösta nej men markerats ha röstat ja.

Övriga punkter

Kammaren biföll utskottets förslag.

NU9 Vissa elmarknadsfrågor

Punkt 1 (Elmarknadens funktion)

1. utskottet

2. res. 1 (s, v)

3. res. 2 (mp)

Förberedande votering:

117 för res. 1

15 för res. 2

136 avstod

81 frånvarande

Kammaren biträdde res. 1.

Huvudvotering:

140 för utskottet

113 för res. 1

15 avstod

81 frånvarande

Kammaren biföll utskottets förslag.

Partivis fördelning av rösterna:
För utskottet: 2 s, 81 m, 19 c, 20 fp, 18 kd
För res. 1: 96 s, 17 v
Avstod: 15 mp
Frånvarande: 32 s, 16 m, 10 c, 8 fp, 6 kd, 5 v, 4 mp

Punkt 2 (Energieffektivisering)

1. utskottet
2. res. 3 (v, mp)

Votering:

235 för utskottet

32 för res. 3

82 frånvarande

Kammaren biföll utskottets förslag.

Partivis fördelning av rösterna:

För utskottet: 98 s, 81 m, 19 c, 19 fp, 18 kd

För res. 3: 17 v, 15 mp

Frånvarande: 32 s, 16 m, 10 c, 9 fp, 6 kd, 5 v, 4 mp

Punkterna 3–8

Kammaren biföll utskottets förslag.

NU10 Vissa handelspolitiska frågor

Punkt 1 (WTO-frågor utom immaterialrätt)

1. utskottet

2. res. 1 (v, mp)

Votering:

236 för utskottet

32 för res. 1

81 frånvarande

Kammaren biföll utskottets förslag.

Partivis fördelning av rösterna:

För utskottet: 98 s, 81 m, 19 c, 20 fp, 18 kd

För res. 1: 17 v, 15 mp

Frånvarande: 32 s, 16 m, 10 c, 8 fp, 6 kd, 5 v, 4 mp

Punkt 2 (Immaterialrätt)

1. utskottet

2. res. 2 (v, mp)

Kammaren biföll utskottets förslag med acklamation.

Punkterna 3–6

Kammaren biföll utskottets förslag.

SkU12 Allmänna motioner om energiskatter m.m.

Punkt 6 (Kilometerskatt för tunga lastfordon)

1. utskottet

2. res. 7 (v, mp)

Votering:

234 för utskottet

31 för res. 7

1 avstod

83 frånvarande

Kammaren biföll utskottets förslag.

Partvis fördelning av rösterna:

För utskottet: 97 s, 80 m, 19 c, 20 fp, 18 kd

För res. 7: 17 v, 14 mp

Avstod: 1 mp

Frånvarande: 33 s, 17 m, 10 c, 8 fp, 6 kd, 5 v, 4 mp

Övriga punkter

Kammaren biföll utskottets förslag.

9 § Beslut om ärende som slutdebatterats vid dagens sammanträde

MJU13 Djurskydd

Punkt 1 (Djurpolitik)

1. utskottet

2. res. 1 (s, v, mp)

Votering:

140 för utskottet

128 för res. 1

81 frånvarande

Kammaren biföll utskottets förslag.

Partvis fördelning av rösterna:

För utskottet: 2 s, 81 m, 19 c, 20 fp, 18 kd

För res. 1: 96 s, 17 v, 15 mp

Frånvarande: 32 s, 16 m, 10 c, 8 fp, 6 kd, 5 v, 4 mp

Claes-Göran Brandin (s) anmälde att han avsett att rösta nej men markrats ha röstat ja.

Punkt 3 (Importförbud för hund- och kattskinn)

1. utskottet

2. res. 2 (s, v)

Votering:

137 för utskottet

115 för res. 2

15 avstod

82 frånvarande

Kammaren biföll utskottets förslag.

Prot. 2006/07:94

19 april

Partivis fördelning av rösterna:
För utskottet: 80 m, 19 c, 20 fp, 18 kd
För res. 2: 98 s, 17 v
Avstod: 15 mp
Frånvarande: 32 s, 17 m, 10 c, 8 fp, 6 kd, 5 v, 4 mp

Punkt 5 (Vissa internationella djurskyddsfrågor)

1. utskottet
2. res. 5 (v, mp)

Votering:

232 för utskottet

34 för res. 5

1 avstod

82 frånvarande

Kammaren biföll utskottets förslag.

Partivis fördelning av rösterna:

För utskottet: 95 s, 81 m, 18 c, 20 fp, 18 kd

För res. 5: 2 s, 17 v, 15 mp

Avstod: 1 s

Frånvarande: 32 s, 16 m, 11 c, 8 fp, 6 kd, 5 v, 4 mp

Punkt 10 (Märkning av skinnprodukter)

1. utskottet
2. res. 10 (s, v, mp)

Votering:

138 för utskottet

130 för res. 10

81 frånvarande

Kammaren biföll utskottets förslag.

Partivis fördelning av rösterna:

För utskottet: 81 m, 19 c, 20 fp, 18 kd

För res. 10: 98 s, 17 v, 15 mp

Frånvarande: 32 s, 16 m, 10 c, 8 fp, 6 kd, 5 v, 4 mp

Punkt 12 (Tillsyn över katter m.m.)

1. utskottet
2. res. 12 (s, v, mp)

Votering:

137 för utskottet

130 för res. 12

82 frånvarande

Kammaren biföll utskottets förslag.

Partivis fördelning av rösterna:

För utskottet: 81 m, 18 c, 20 fp, 18 kd

För res. 12: 98 s, 17 v, 15 mp

Frånvarande: 32 s, 16 m, 11 c, 8 fp, 6 kd, 5 v, 4 mp

Övriga punkter

Kammaren biföll utskottets förslag.

Anmälades att skriftliga svar på följande frågor inkommit

den 19 april

2006/07:1010 Litteraturförsörjning för asylsökande

av *Veronica Palm* (s)

till statsrådet Tobias Billström (m)

2006/07:1019 Könstymning

av *Maria Kornevik Jakobsson* (c)

till statsrådet Tobias Billström (m)

2006/07:1040 Kriterier för handelsavtal mellan EU och Syrien

av *Birgitta Ohlsson* (fp)

till statsrådet Sten Tolgfors (m)

Svaren redovisas i bilaga som fogats till riksdagens snabbprotokoll
tisdagen den 24 april.

11 § Kammaren åtskildes kl. 17.15.

Förhandlingarna leddes

av tredje vice talmannen från sammanträdets början till ajourneringen
kl. 13.50,

av andre vice talmannen därefter till ajourneringen kl. 15.08 och
av tredje vice talmannen därefter till sammanträdets slut.

Vid protokollet

PER PERSSON

/Eva-Lena Ekman

Innehållsförteckning

1 § Justering av protokoll	1
2 § Anmälan om val av ordförande i EU-nämnden	1
3 § Anmälan om fördröjda svar på interpellationer	1
4 § Anmälan om inkomna faktrapromemorior om förslag från Europeiska kommissionen	3
5 § Djurskydd.....	3
Miljö- och jordbruksutskottets betänkande 2006/07: MJU13	3
Anf. 1 HELÉN PETTERSSON I UMEÅ (s).....	3
Anf. 2 WIWI-ANNE JOHANSSON (v)	6
Anf. 3 TINA EHN (mp)	7
Anf. 4 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m)	9
Anf. 5 TINA EHN (mp) replik	12
Anf. 6 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m) replik	12
Anf. 7 TINA EHN (mp) replik	12
Anf. 8 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m) replik	13
Anf. 9 HELÉN PETTERSSON I UMEÅ (s) replik	13
Anf. 10 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m) replik	14
Anf. 11 HELÉN PETTERSSON I UMEÅ (s) replik	14
Anf. 12 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m) replik	14
Anf. 13 WIWI-ANNE JOHANSSON (v) replik	15
Anf. 14 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m) replik	15
Anf. 15 WIWI-ANNE JOHANSSON (v) replik	16
Anf. 16 BENGT-ANDERS JOHANSSON (m) replik	16
Anf. 17 ERIK A ERIKSSON (c).....	16
Anf. 18 HELÉN PETTERSSON I UMEÅ (s) replik	20
Anf. 19 ERIK A ERIKSSON (c) replik	20
Anf. 20 HELÉN PETTERSSON I UMEÅ (s) replik	21
Anf. 21 ERIK A ERIKSSON (c) replik	21
Anf. 22 TINA EHN (mp) replik	21
Anf. 23 ERIK A ERIKSSON (c) replik	21
Anf. 24 TINA EHN (mp) replik	22
Anf. 25 ERIK A ERIKSSON (c) replik	22
Anf. 26 ANITA BRODÉN (fp).....	23
Anf. 27 HELÉN PETTERSSON I UMEÅ (s) replik	26
Anf. 28 ANITA BRODÉN (fp) replik.....	26
Anf. 29 HELÉN PETTERSSON I UMEÅ (s) replik	26
Anf. 30 ANITA BRODÉN (fp) replik.....	27
Anf. 31 IRENE OSKARSSON (kd).....	27
(forts. 7 §).....	29
Ajournering.....	30
Återupptagna förhandlingar	30
6 § Frågestund	30
Anf. 32 ANDRE VICE TALMANNEN	30
<i>Ungdomsgarantin.....</i>	<i>30</i>
Anf. 33 LUCIANO ASTUDILLO (s)	30

Anf. 34 Arbetsmarknadsminister SVEN OTTO LITTORIN (m).....	30
Anf. 35 LUCIANO ASTUDILLO (s)	31
Anf. 36 Arbetsmarknadsminister SVEN OTTO LITTORIN (m).....	31
<i>Den inrikespolitiska utvecklingen i Ryssland</i>	31
Anf. 37 MATS JOHANSSON (m).....	31
Anf. 38 Utrikesminister CARL BILDT (m)	32
Anf. 39 MATS JOHANSSON (m).....	32
Anf. 40 Utrikesminister CARL BILDT (m)	32
<i>Trängselskatten i Stockholm</i>	33
Anf. 41 PER BOLUND (mp)	33
Anf. 42 Statsrådet ÅSA TORSTENSSON (c).....	33
Anf. 43 PER BOLUND (mp)	33
Anf. 44 Statsrådet ÅSA TORSTENSSON (c).....	34
<i>Satsning på forskning</i>	34
Anf. 45 MARIE GRANLUND (s)	34
Anf. 46 Utbildningsminister LARS LEIJONBORG (fp)	34
Anf. 47 MARIE GRANLUND (s)	34
Anf. 48 Utbildningsminister LARS LEIJONBORG (fp)	35
<i>Utbildningspolitiken</i>	35
Anf. 49 ULRIKA CARLSSON I SKÖVDE (c)	35
Anf. 50 Utbildningsminister LARS LEIJONBORG (fp)	35
Anf. 51 ULRIKA CARLSSON I SKÖVDE (c)	35
Anf. 52 Utbildningsminister LARS LEIJONBORG (fp)	36
<i>Hastighetsbegränsningar för att minska koldioxidutsläppen</i>	36
Anf. 53 PETER PEDERSEN (v).....	36
Anf. 54 Statsrådet ÅSA TORSTENSSON (c).....	36
Anf. 55 PETER PEDERSEN (v).....	37
Anf. 56 Statsrådet ÅSA TORSTENSSON (c).....	37
<i>Skatteavdraget för hushållsnära tjänster</i>	37
Anf. 57 FREDRIK OLOVSSON (s)	37
Anf. 58 Utbildningsminister LARS LEIJONBORG (fp)	38
Anf. 59 FREDRIK OLOVSSON (s)	38
Anf. 60 Utbildningsminister LARS LEIJONBORG (fp)	38
<i>Reglering av bredbandsmarknaden</i>	38
Anf. 61 ANNELIE ENOCHSON (kd)	38
Anf. 62 Statsrådet ÅSA TORSTENSSON (c).....	39
Anf. 63 ANNELIE ENOCHSON (kd)	39
Anf. 64 Statsrådet ÅSA TORSTENSSON (c).....	39
<i>Torskfisket i Östersjön</i>	39
Anf. 65 JAN-OLOF LARSSON (s)	39
Anf. 66 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	40
Anf. 67 JAN-OLOF LARSSON (s)	40
Anf. 68 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	40
<i>Egenanställning</i>	40
Anf. 69 HANS ROTHENBERG (m).....	40

Anf. 70 Arbetsmarknadsminister SVEN OTTO LITTORIN (m).....	41
Anf. 71 HANS ROTHENBERG (m)	41
Anf. 72 Arbetsmarknadsminister SVEN OTTO LITTORIN (m).....	41
<i>UD:s agerande i fallet med fängslade svenskar i Etiopien</i>	42
Anf. 73 MEHMET KAPLAN (mp)	42
Anf. 74 Utrikesminister CARL BILDT (m).....	42
Anf. 75 MEHMET KAPLAN (mp)	42
Anf. 76 Utrikesminister CARL BILDT (m).....	43
<i>Dialog med Norge om räkkvoter</i>	43
Anf. 77 CHRISTINA AXELSSON (s)	43
Anf. 78 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	43
Anf. 79 CHRISTINA AXELSSON (s)	43
Anf. 80 Jordbruksminister ESKIL ERLANDSSON (c)	44
<i>Avpolitisering av universitets- och högskolestyrelserna</i>	44
Anf. 81 TOBIAS KRANTZ (fp).....	44
Anf. 82 Utbildningsminister LARS LEIJONBORG (fp)	44
Anf. 83 TOBIAS KRANTZ (fp).....	44
Anf. 84 Utbildningsminister LARS LEIJONBORG (fp)	45
<i>Anslag till väginvesteringar</i>	45
Anf. 85 ULRICA MESSING (s).....	45
Anf. 86 Statsrådet ÅSA TORSTENSSON (c)	46
Anf. 87 ULRICA MESSING (s).....	46
Anf. 88 Statsrådet ÅSA TORSTENSSON (c)	46
<i>A-kassenivån för föräldrar under 25 år</i>	46
Anf. 89 ANN-CHRISTIN AHLBERG (s)	46
Anf. 90 Arbetsmarknadsminister SVEN OTTO LITTORIN (m).....	47
Anf. 91 ANN-CHRISTIN AHLBERG (s)	47
Anf. 92 Arbetsmarknadsminister SVEN OTTO LITTORIN (m).....	47
<i>Investeringar för att förbättra trafiksituationen i Stockholm</i>	47
Anf. 93 ANNA KINBERG BATRA (m)	47
Anf. 94 Statsrådet ÅSA TORSTENSSON (c)	48
Anf. 95 ANNA KINBERG BATRA (m)	48
Anf. 96 Statsrådet ÅSA TORSTENSSON (c)	48
Anf. 97 ANDRE VICE TALMANNEN	49
7 § (forts. från 5 §) Djurskydd (forts. MJU13)	49
Anf. 98 HELENA LEANDER (mp)	49
(Beslut fattades under 9 §.)	50
Ajournering	50
Återupptagna förhandlingar	50
8 § Beslut om ärenden som slutdebatterats den 18 april	51
UbU10 Vuxenutbildning och kvalificerad yrkesutbildning	51
NU9 Vissa elmarknadsfrågor	51
NU10 Vissa handelspolitiska frågor.....	52
SkU12 Allmänna motioner om energiskatter m.m.	53

9 § Beslut om ärende som slutdebatterats vid dagens sammanträde	53
MJU13 Djurskydd	53
10 § Anmälan om skriftliga svar på frågor.....	55
11 § Kammaren åtskildes kl. 17.15.....	55

Prot. 2006/07:94
19 april

Tryck: Elanders, Vällingby 2007